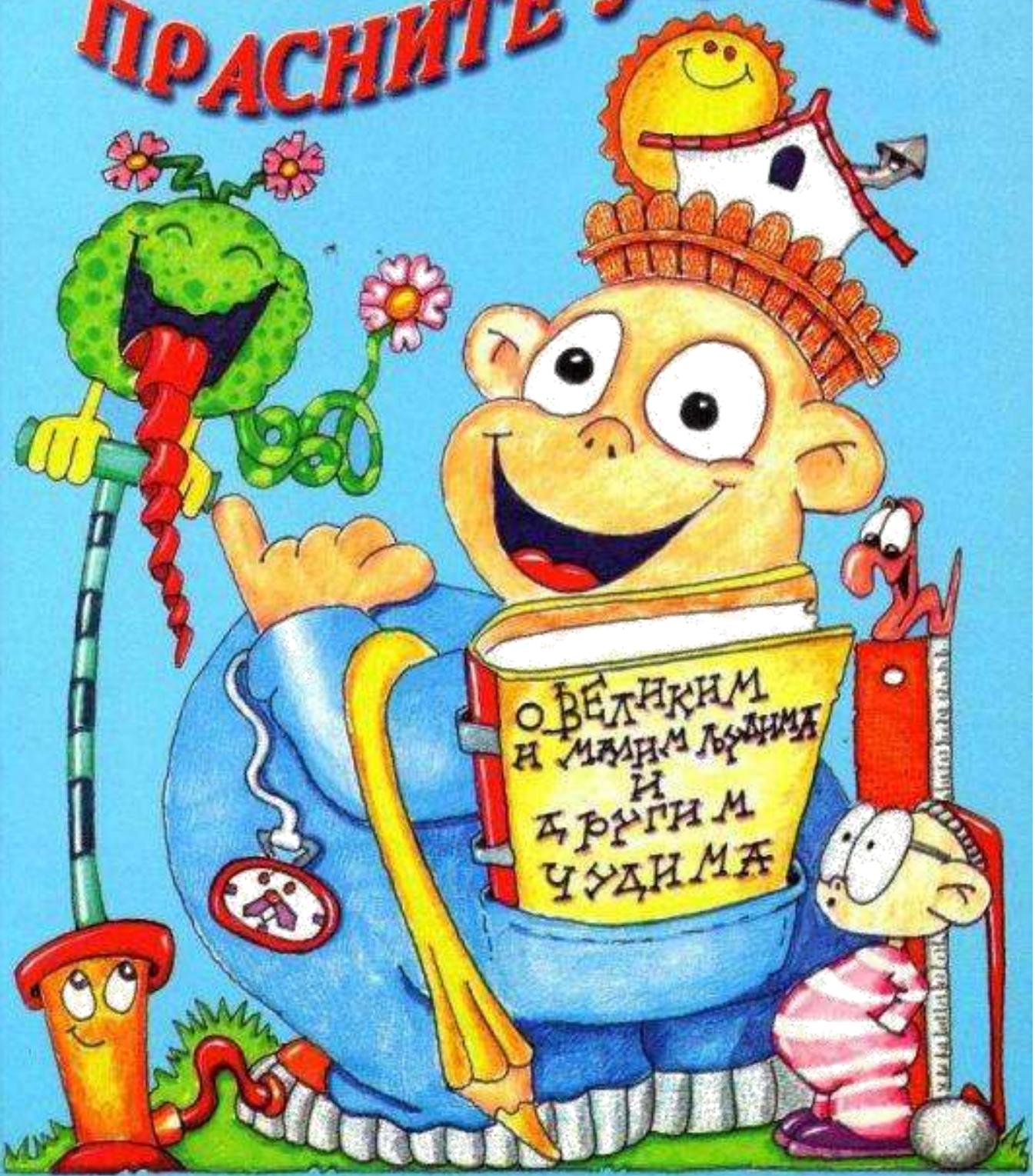

Горан Радош

НЕ ЧИНИТЕ ГРЕХ... ПРАСНИТЕ УСМЕХ

ПРВА СТРАНА

Ово је прва страна
И оно је прва страна
Зависи како си књигу
Узео овог дана

Читање може да почне
И с неке стране бочне
Могло би и изнутра
А може и мало сутра

У књизи има свашта
Јер у њој станује машта
Свашта је у њој знај
Само јој фали крај

А књига кад нема краја
То је ко квочка без јаја
Зато кад почне да тупи
А ти је просто залупи

Горан Радош

**Не чините грех...
прастните у смех**

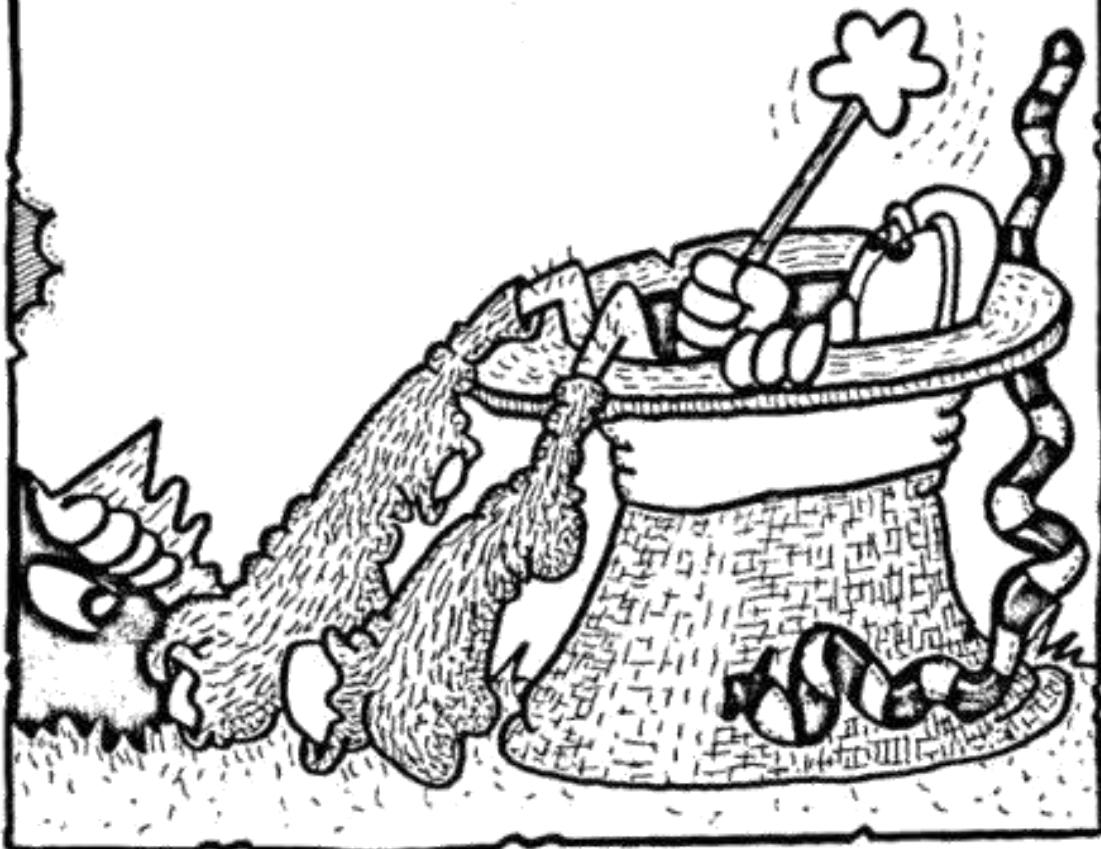

**Књижевно друштво
„Свети Сава“
Београд
2002.**

ПОГЛАВЉЕ ЈЕДАН

О великим и малим
људима и другим чудима....

НОСИЈАДА

7

Нос је оно што мирише
Нос је оно да се дише
Нос је оно са две рупе
Нос те боли кад га лупе

Нос је оно међ' очима
Нос је црвен кад је зима
Нос порасте кад се лаже
Нос изгори на сред плаже

Кроз нос може да се прича
Ружан нос је кад си чича
Цвикери на носу седе
Доктори ти у нос гледе

Кад си пијан нос те ода
Кад си болан цури вода
Неки нос се свуда тура
Чачкање је некултура

Носеви су врло битни
Било крупни или ситни
Све носеве више мање
Називамо носекање

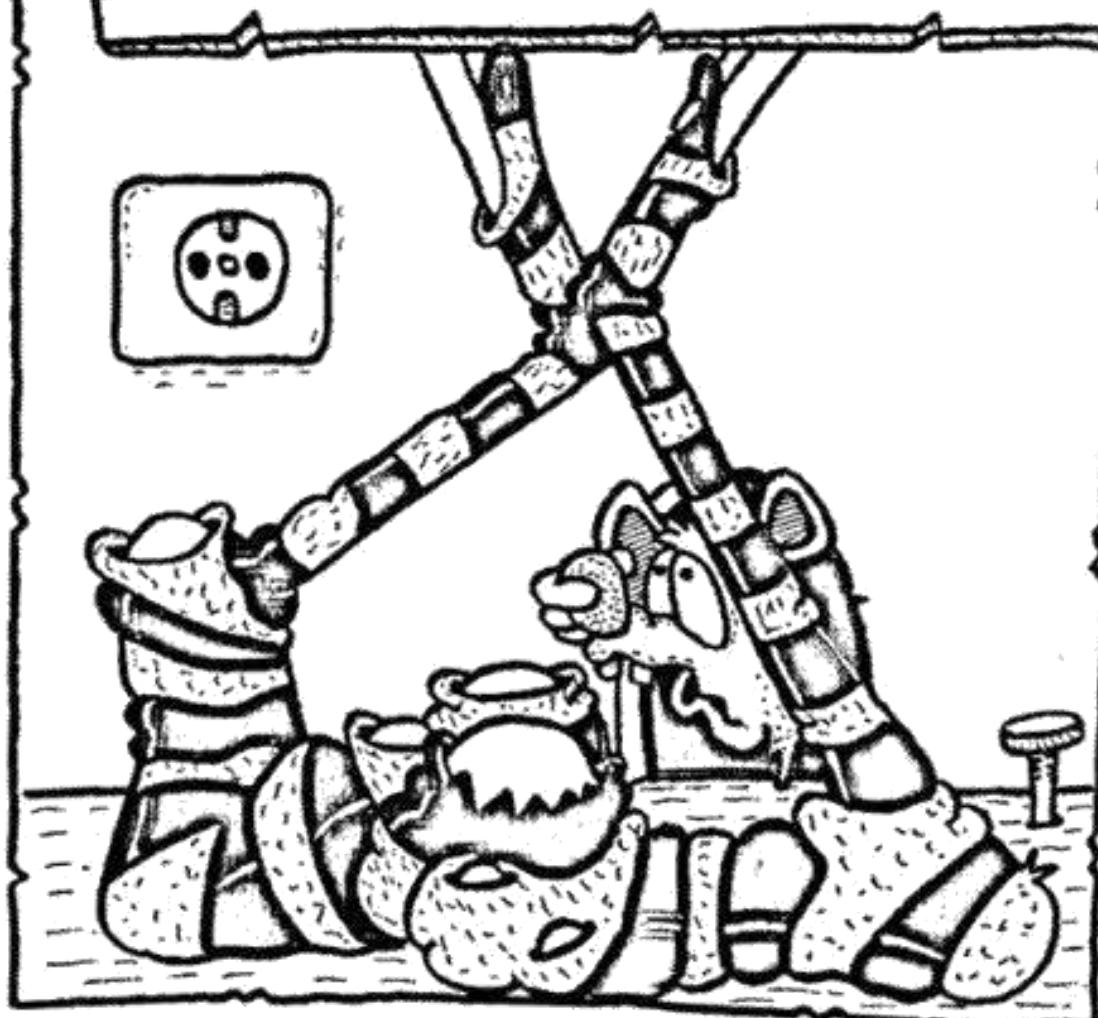

ЧАРАПОЛОГИЈА

Загрљене нежно
Склупчане у мраку
Све мисле на ногу
И ципелу лаку

Воле да их газе
Да са њима тркну
Али од кромпира
Страдају и цркну

ГДЕ ЈЕ ШТА

У банци се држе паре
У штали се држи јаре
У кући се држе деца
А у шуми држе зеца

Кључеве у цепу држе
Шницле се у тави прже
Ногу држе у чарапи
А киша је сва од капи

У мору се држи кит
За стомак се држи сит
У ноћи се месец држи
А по дану сунце пржи

На телу се држи глава
На јастуку глава спава
У глави је памет сва
У глави сам чак и ја

ХАЈДЕ ДА СКИТАМО

Хајде поново да се скитамо
Да се ритамо
Да не читамо

Хајде да се глупирамо ђупирамо мангупирамо
Хајде да се олајавамо окајавамо замајавамо
Хајде да се мекељимо бекељимо кекељимо
Хајде да се туткамо нуткамо лјуткамо
Хајде да се ногетамо пљускетамо шакетамо
Хајде да се крљамо прљамо жврљамо
Хајде да рокћемо грокћемо цокћемо
Хајде да њиштимо шиштимо пиштимо
Хајде да изводимо бесне глисте
Хајде да прљамо столњаке чисте

Па ћемо после опет да се вадимо
Кад нас буду питали
Зашто све то радимо

ЈАСТУК ТВОЈ

На јастуку лежи глава
На јастуку неко спава

На јастуку лежи коса
И нечијег пола носа

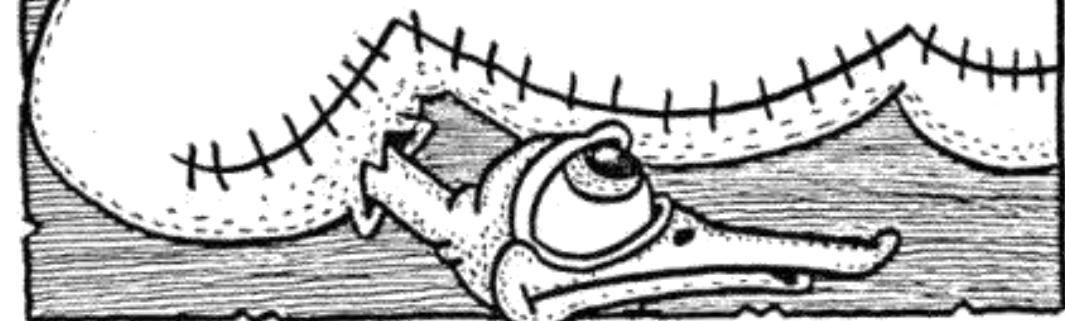
Није јастук само врећа
У њему се крије срећа

Није јастук само мек
Јер он може бити лек

Јастук има своју моћ
Онда када падне ноћ

Јастук има своју драж
Кад ти шапне малу лаж

На јастуку леже снови
Кол'ко стари
Тол'ко нови
На јастуку живи свет
Негде око пола пет

ОД КУД ДОЂЕ И КУД ПОЂЕ

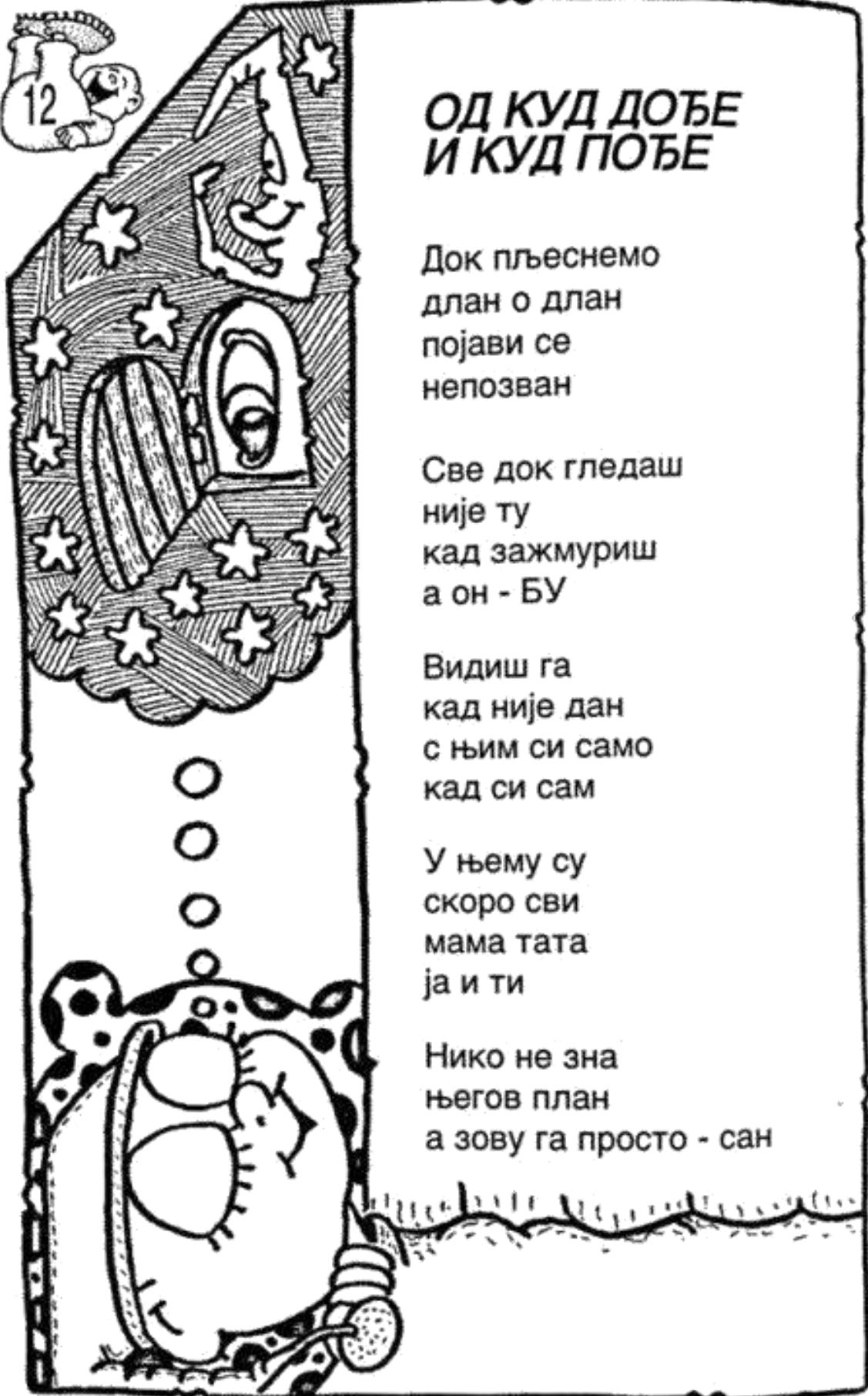
Док пљеснемо
длан о длан
појави се
непозван

Све док гледаш
није ту
kad зажмуриш
а он - БУ

Видиш га
kad није дан
с њим си само
kad си сам

У њему су
скоро сви
мама тата
ја и ти

Нико не зна
његов план
а зову га просто - сан

БАШ МЕ БРИГА

Деца имају
стотине страхова
и стотине брига

Али деца не дају
Да их бриге изједају

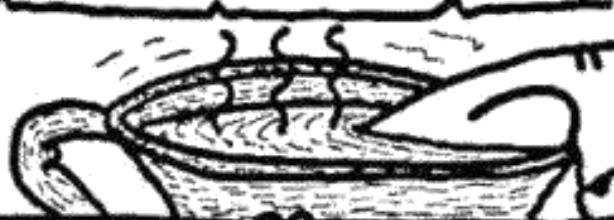
Када му се брига
наће
негде на сред пута

Дете узме
једноставно
и бригу прогута

КИЈАВИЦА

Кијавица је ухватила Перу
 Али Пера није био обично дете
 Он је одлучио
 Кијавицу да саплете
 Он се јуначки
 Борио и тукао
 И кијавицу из носа вукао
 Он је њу данима страшно умарао
 И песницом стално у нос ударао
 Она није могла просто да кија
 Када је Пера испребија
 Кијавицу је он и тако напао
 Што је носингер у чај потапао
 Тако се она пушила и парила
 А за кијање није уопште марила
 И тек што је од њега
 Побегла и утекла
 Прича се да је у поверењу
 Некоме рекла
Овај Пера
Није уопште нормално дете
Мени је свега доста
Одох ја са ове планете

КРЕДА

Школска се креда
из порвог реда
радо гледа

С њом се по табли
лепо пише
па се добије
оценка више

Али се зато
та иста креда
нерадо гледа
из задњег реда

Јер је одатле
знање тање
па се добије
оценка мање

РОК ТРАЈАЊА

Живот пропутњи као ништа
Он има свој рок трајања
Зато учини да вреди ишта
Јер после нема кајања

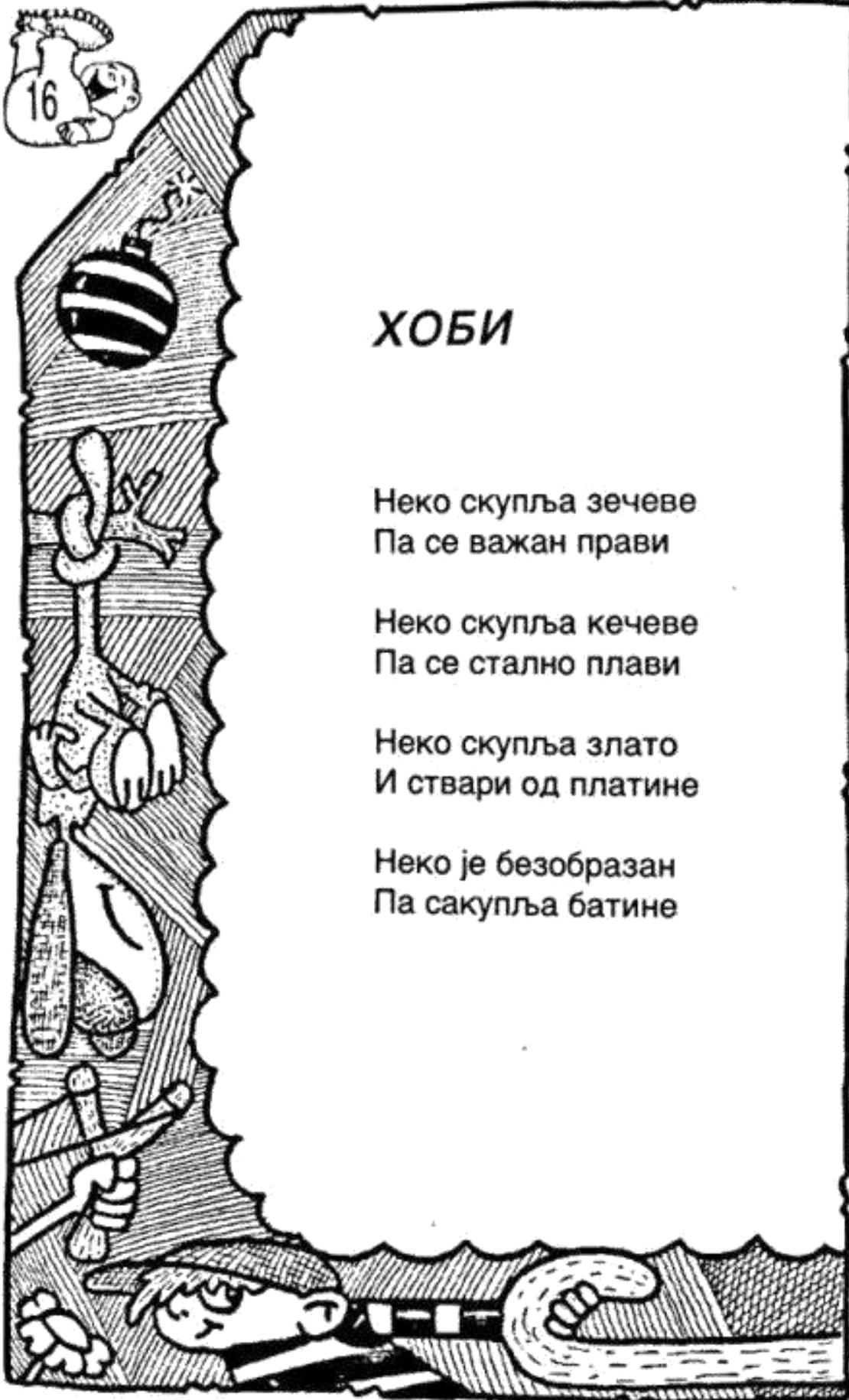
ХОБИ

Неко скупља зечеве
Па се важан прави

Неко скупља кечеве
Па се стално плави

Неко скупља злато
И ствари од платине

Неко је безобразан
Па сакупља батине

КАЖЕ ПРВАК ПРВАКУ

Каже првак прваку
Дај ми једну жваку

Каже првак прваку
Дај ми значку каку

Каже првак прваку
Дај ми лопту лаку

Каже првак прваку
И кликера шаку

Стао други првак
Првога да гледа
Па се пита има ли
Ту некаквог реда

На то каже први првак
Ја сам много јак

Одговори други првак
Ја сам добар ћак

СТРИЦ ИЗ ЦЕПА

Имам једног смешног стрица
То је даса са сто лица

Толико је препун чуда
Са њим хоћу све и свуда

Само једну има ману
Не спава у нашем стану

Он кад крене то је грех
Са њим оде и мој смех

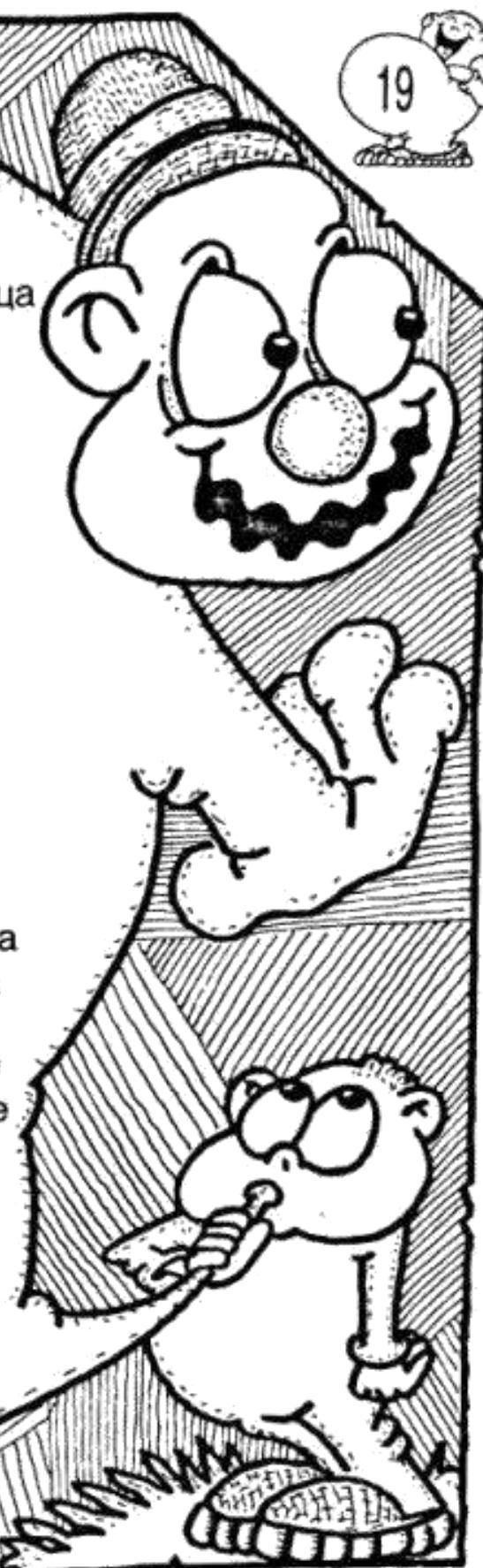
Кад би стрикан им'о чеп
Испумпам га па у цеп

С њим бих био главни даса
Пумпо бих га на сред часа

Пумпо бих га после школе
Пумпо бих га без контроле

Што би живот био сретан
Ја и стрикан напумпетан

То би изум био прави
Ко то смисли нек се јави

МУВА КАТЕГОРИЈА

Изазвао Пера
Муву на бокс меч
Договор је пао
Сви су дали реч

Мува лево десно
Гледа где ће stati
Ал' песницом Пера
Хоће да је смлати

Публика се просто
Чупала за косу
Док је Пера муву
Јурио по носу

По сувовој борби
Меч је био чувен
Јер се Пера кући
Вратио надувен

И данас се прича
И црта у блоку
Како Пера јури
Муву по свом оку

КАД ГОД ВИДИ НЕКИ РЕД У ЊЕГА СЕ СМЕСТИ ДЕД

Из чиста мира и кад су снегови
Увек се негде стварају редови

У њима деде у њима бабе
Стоје и чекају макар и џабе

Где је у реду најжешћа борба
Биће ту баба и њена торба

Где је највиша температура
Ту се са штапом и деда гура

У реду што траје још од јуче
Бабе и деде упорно чуче

Они кад немају шта да раде
У ред се некакав упараде

Из чиста мира кад види ред
Одмах се тамо утрпа дед

Ил' кад је понуда кафе слаба
У ред стане стотинак баба

Кад видиш старију главу седу
Знај да је пошла ка неком реду

Јер они знају хвала богу
Како се неком стаје на ногу

Како се мува како се гура
Како се лакат у грло тура

Јер они знају како да млади
Што стоје испред буду позади

И како се пролази кроз три човека
Када се дигне велика дрека

Они у реду често глуматају
Одглуме кризу на болест хватају

Па тако сваки поштени деда
Хоће да добије преко реда

Па тако свака нормална баба
Хоће да добије нешто за ћаба

Они се негде толико журе
Да често остану без културе

Поглед им постане хладан и блед
Кад неко помене кућни ред

И кад изађу у парк да шетају
Они се бога ми и ту гуретају
Тесна им клупа
Или трава
Па само чкиље и нешто гледају
Где би то могли да се поредају

ТУПЕ ЛУПЕ

Ја деда и његов штап
Ми идемо клапа клап

Гегамо се на пет ногу
И добро је хвала богу

Деда се за мене држи
А и штап му за то служи

Али на сред нашег пута
Мангупчина нека љута

Гурну деду без пардона
И згази га врхом ђона

Али авај гледај чуда
Штап по скочи од некуда

У дединој руци штрика
По леђима насиљника

Јао немој немој чико
Колко може тај је вико

Схватио сам своје грешке
Уз батине ове тешке

Преста деда да га бије
Па пођосмо куд и прије

Да не видех не би знао
Да штап може бити зао

Није зао каже дед
Он уводи само ред

Јер његово тупе лупе
То је само за мангупе

Ја деда и његов штап
Ми идемо клапа клап

ЖАБА И БАБА

Седи жаба
Дрема баба
Ветрић пири
Сунце звири
Скочи жаба
Врисну баба
Змија шишш
Баба ишшш
Жаба кре
Змија пре
Вала нећеш
Море бре
Удри баба
Жива жаба
Сикће змија
Баба вија
Ради мотка
Змија кротка
Шмугну змија
Баба сија
Седи жаба
Дрема баба
Ветрић пири
Сунце звири
Жаба кре
Све ко пре

ИМА ХУМОРА НЕМА УМОРА

Ко има
брига
и стплења
нада
жельја
и поверења

А нема
нећу
и не могу
уморна већ сам
пала сам с ногу

Само обична
домаћа бака
kad чува унука
свог јунака

НАУЧНЕ СПРДЊЕ (Upsl Рекох тврдњө, тврдњө)

Тврде да су људи од мајмуна постали
А мајмуни да су мајмуни и остали

У мајмунском свету тврђење је слично
У сваком човеку мајмун живи лично

НА ВАШАРУ

29

Има један човек који има велику кућу
Он у дворишту има једну малу кућу за пса
Пас му се откинуо са ланца и побегао
Овај човек узео мачку ставио јој огрлицу
и везао је ланцем
Да му буде пас чувар
Мачка није била добар пас чувар
Јер се по цео дан и ноћ само дерала
Онда овај човек узме ону малу кућу из дворишта
И ону везану мачку
Па однесе на вашар да прода
Тамо га сељаци питали
А шта ти је то
То је пас чувар са кућицом - рече човек
Како мачка може бити пас чувар - чуде се
сељаци
Ова може
Чува по цео дан а ноћу види боље него пас
А уме ли да лаје када неко нађе
Е то не уме
Она мјауче по цео боговетни дан и ноћ
А кад неко нађе она се уплаши па престане
Тако чим престане а ти знаш да је неко дошао
Аууууу није вальда - чуде се и гледају сељаци
Вала је баш тако - потврђује човек
А вашар
На вашару
има свашта...

ШТА ЈЕ СИДА КАДРА ДА УЧИНИ КАДА ВИДИ ХРАНУ НА ПУЧИНИ

Госпођа Сидонија Клопара
познатија као госпођа Попара
На међународном сајму хране
однела прву награду лане
У дисциплини - Ко поједе више
шта се збило наш новинар пише

Не стигоше просто ни да виде
неста прасе у устима Сиде

Две секунде нису биле кратке
да прогута три дебеле патке

Док је јела печенога вола
ко салату смаза и два стола

Све око ухвати прпоза
кад видеше како неста коза

У чуду су гледали Енглези
прожђирање хране на трпези

Други нису стигли ни да зину
неста лосос у куваном вину

Није била ни најмање сита
kad поједе реш печеног кита

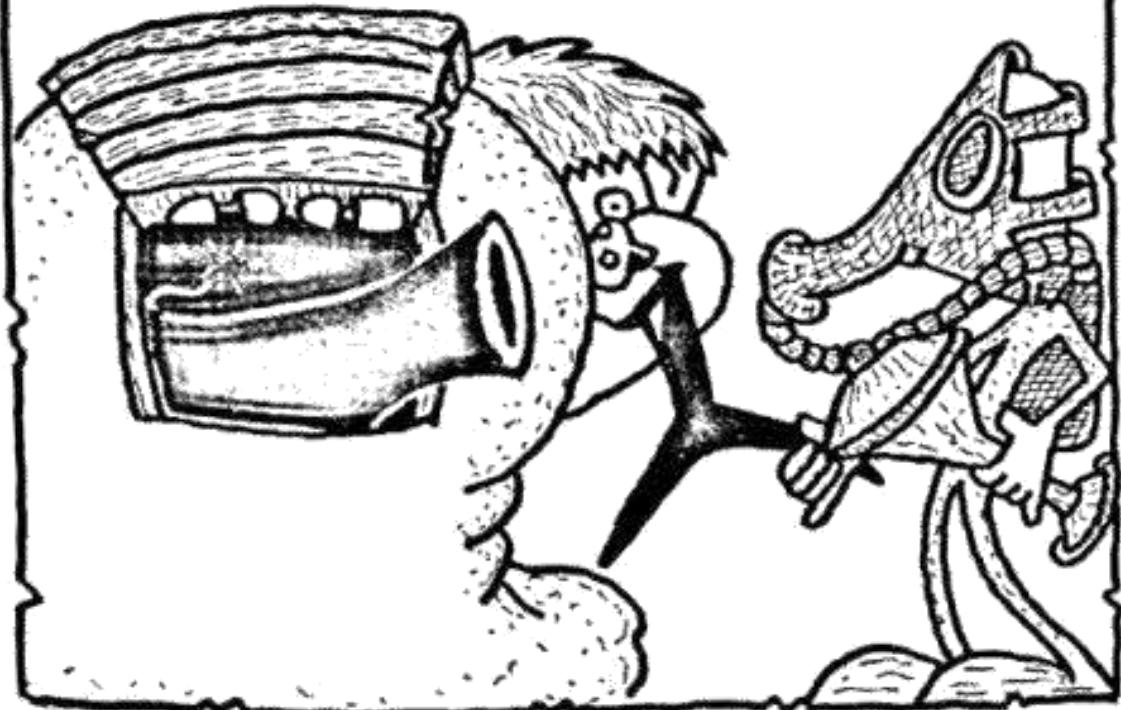
Попи уз то и цистерну пива
да кит има у чему да плива

Пасуљ смаза јаој наши јади
kad распали тамо отпозади

Такмичари публика и жири
побегоше кроз излаз најшири

Дадоше јој награду у трку
да избегну слављеничку збрку

Тако Сида на том сајму проће
сад је моле да опет не дође

КАДА

Чему када служи

Није да се купаш
Није да се квасиш
Није да се переш

Када служи
Да се око ње кружи
Да се заобилази у луку
Док те због тога
Не истуку

Па после све испочетка
До следећег петка

И не дај боже
Да некакву каду купе
У којој нема одводне рупе
И која увек воде пуна
Чека на мене
са сто салуна

Зато и волим ову каду
Јер она није
стално у раду

И може сасвим лепо да служи
Да се око ње кружи
Да се заобилази у луку

Док те због тога
Не истуку

ГАША

Мислио сам данима
Шта то мене занима

Мислио сам ноћу
Шта бре ја то хоћу

Мислио сам зими
Шта по овој клими

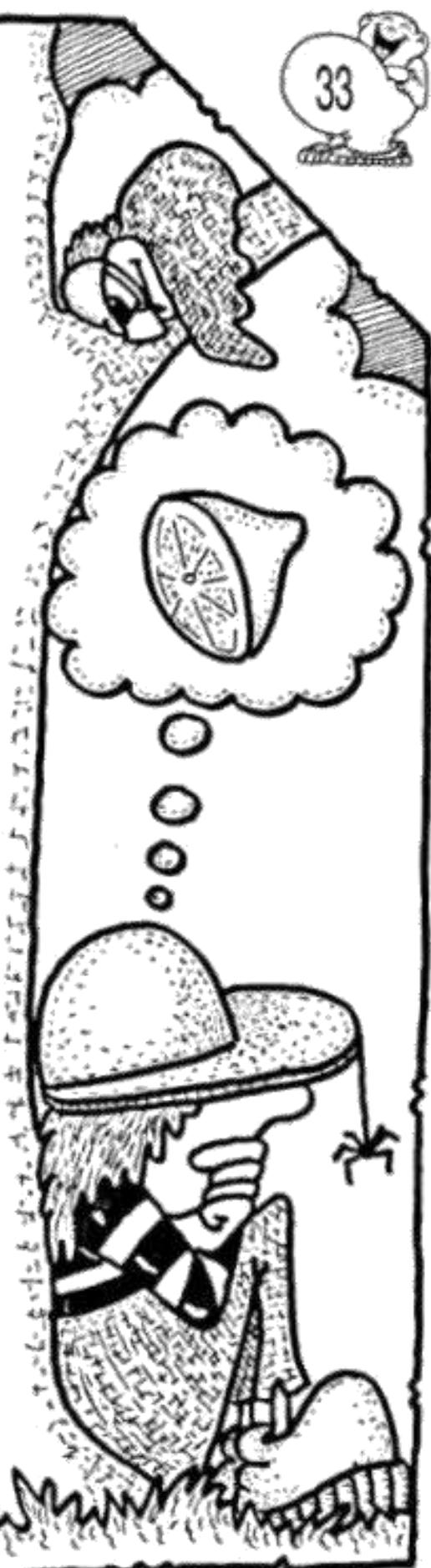
Мислио сам лети
Шта то значи хтети

Мислио сам с ногу
Шта бре ја то могу

Мислио у кревету
На ствар неку девету

Тако сам докучио
Зашто нисам учио

Сва су моја хтења
У суштини лења

ЗАХВАЛАН И ВРЛО ФИН ТАЈ ПУСТИЊСКИ БЕДУИН

У Сахари
У пустари
Седи један бедуин
Васпитан и врло фин

Око њега море песка
А на небу сунце бљеска

Докле год му око стиже
За дином се дина диже

Суви песак ситан врео
Просто га је заслепео

Бедуин је био вредан
Али џаба кад је жедан

Кад на врби видиш миша
У пустини биће киша

То се прича по Сахари
Али зато он не мари

Нема воде ни за лек
А он жедан па чек чек

Нема воде ни за росу
А он седи чешља косу

Ал одједном пљус пљус пљас
Баш на њега киша трас

На небу су два облачка
Сасвим мала
Он се смешка маше руком
И каже им
ХВАЛА

ЧОРБУРИКНУО

Један је петао свима сметао
 Снове ометао
 Мисли скретао

Од њега пуцаше глава свима
 Кравама свињама
 Па и псима

Био је познат у целом крају
 Ту већ и звезде
 За њега знају

Комшија Пера комшија Мика
 Просто су лудели
 Од кукурика

У целом селу ево сви копне
 Јер су им страдале
 Бубне опне

Али из угла тог петла расна
 Ни тол'ка бука
 Не беше гласна

Тај је баш волео
 Пркос и борбу
 Ал' шта му вреди
 Оде у чорбу

ДАЈТЕ НАМА ДА РАДИМО ПРЕ НЕГО ШТО ВИ СВЕ ПОКВАРИТЕ

37

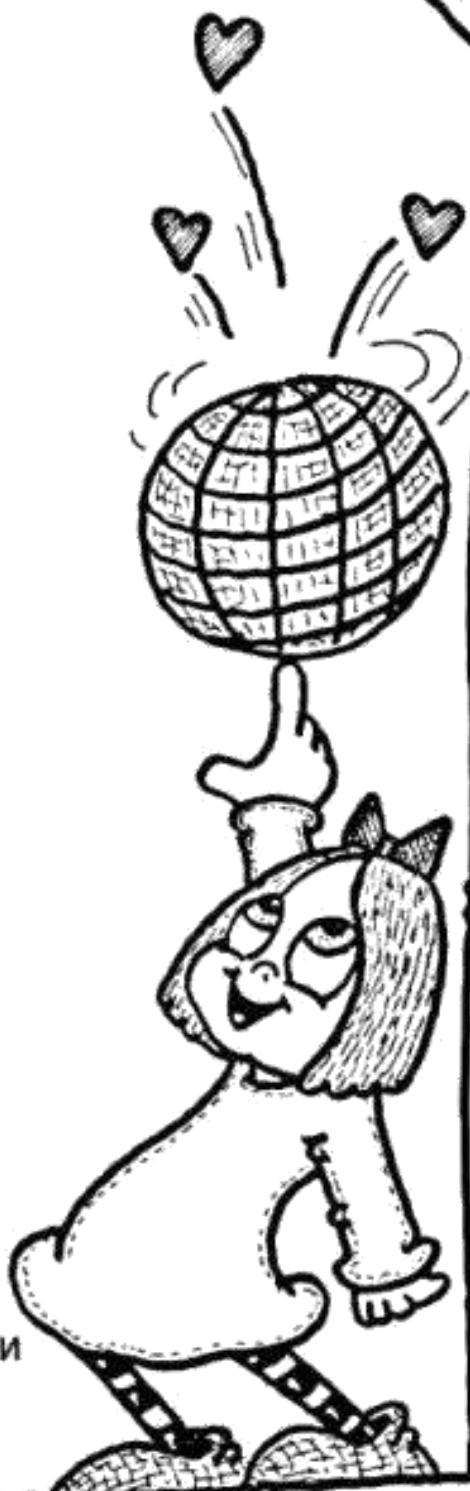
Хоћу да покажем
целом свету
Колико волим
ову планету

Хоћу да покажем
официру
Колико волим
живот у миру

Хоћу да покажем
људском роду
Колико волим
праву слободу

Хоћу да покажем
медицини
Колико ценим
оно што чини

Хоћу да покажем
ти забележи
У нама деци
будућност лежи

ХОЋУ ДА САМ БОГАТ

Неко воли да је висок
 Неко воли да је ногат
 А ја хоћу од малена
 Само једно
 Да сам богат

У парама лежи сила
 А сила је мени мила
 У парама лежи снага
 А снага је мени драга

Не желим да будем овца
 Да ме сваки ован шиша
 Желим злата сребра новца
 Бићу зверка мало виша

Ко је крава њега музу
 Ко је кљусе њега јашу
 А ко има доста новца
 Он је газда на салашу

Кад размотрим перспективе
Сиромашни бедно живе
А богати живе красно
Бићу богат то је јасно

Неко воли да је леп
Неко воли да је рогат
А ја хоћу од малена
Само једно
Да сам богат

ПРОЛАЗНОСТ

Гледао сам своју слику
Дивио се своме лицу

О како сам био сладак
О како сам био гладак

О како сам био једар
О како сам био ведар

О како сам био леп

Па се питам
Тужан јадан
Што сам сада
Тако гадан

ПРАСОЈЕД

У јубеник није успео да стигне
Иако се шири исто као квасац
Људског је порекла али када
ригње
Ваљда и сам мисли
Постао сам прасац

КАДА ПРЕСТАЈЕ ДЕТИЊСТВО

Свакога дана
У мојој глави
Увек се неко
Непознат јави

Па мало шапће
Па мало прича
Па нешто машта

Просто ме тера
Да радим свашта

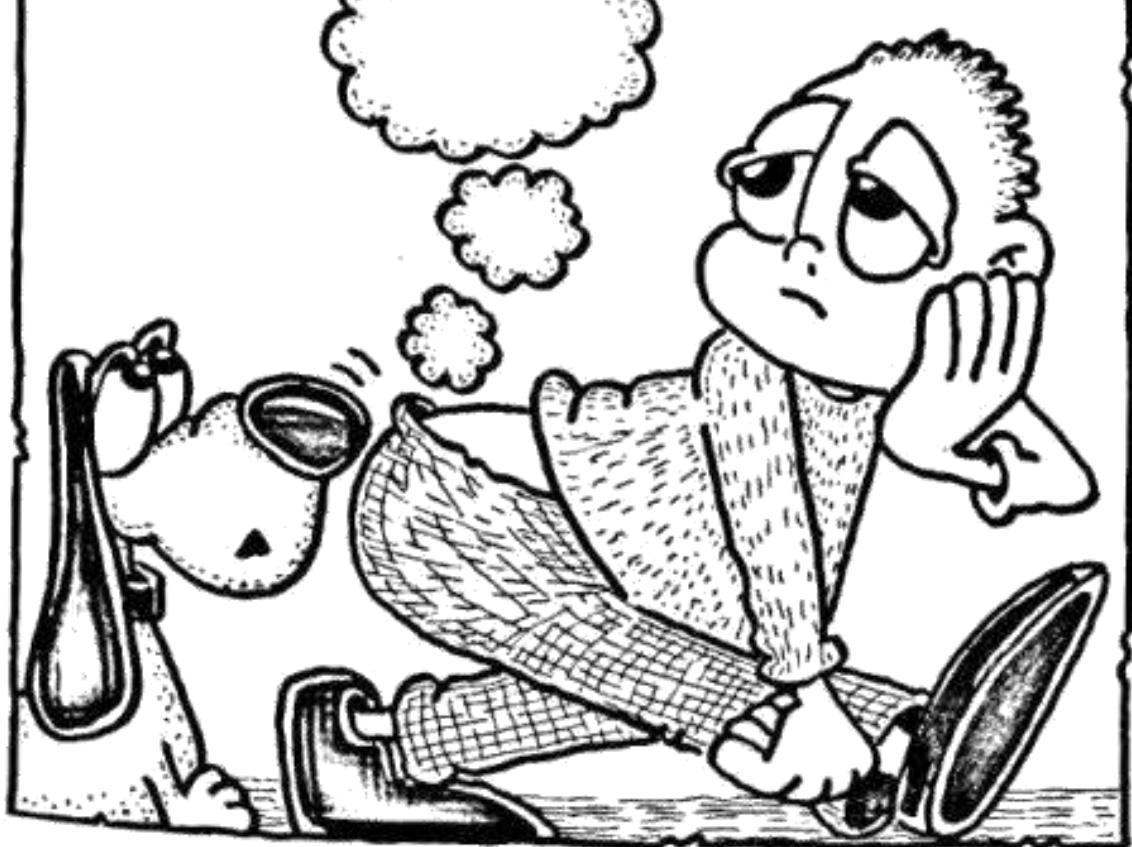
Једном ћу главом
Тако да треснем
(ал' сад још не смем)
Те чудне мисли
Да одлете

Али се плашим
Кад' се то деси
Да више нећу
Бити дете

БЕЛЕГ

Најтеже су батине
Оне кућне
Татине
Њихова страхота
И рана на души
Целог ће живота
Да се пуши пуши...

КО СЕ ЧУДИ КАД ДЕЦА ПОСТАНУ ЉУДИ

Док се мама и тата сете
 Како је то бити дете
 Године пролете

А деца немају шта да раде
 Па расту као беле раде
 Онако из досаде

Одрасли увек у бриге улете
 Па док се среде и опамете
 Деца постану чике и тете

Тога родитељи нису ни свесни
 Па понекад богме буду и бесни

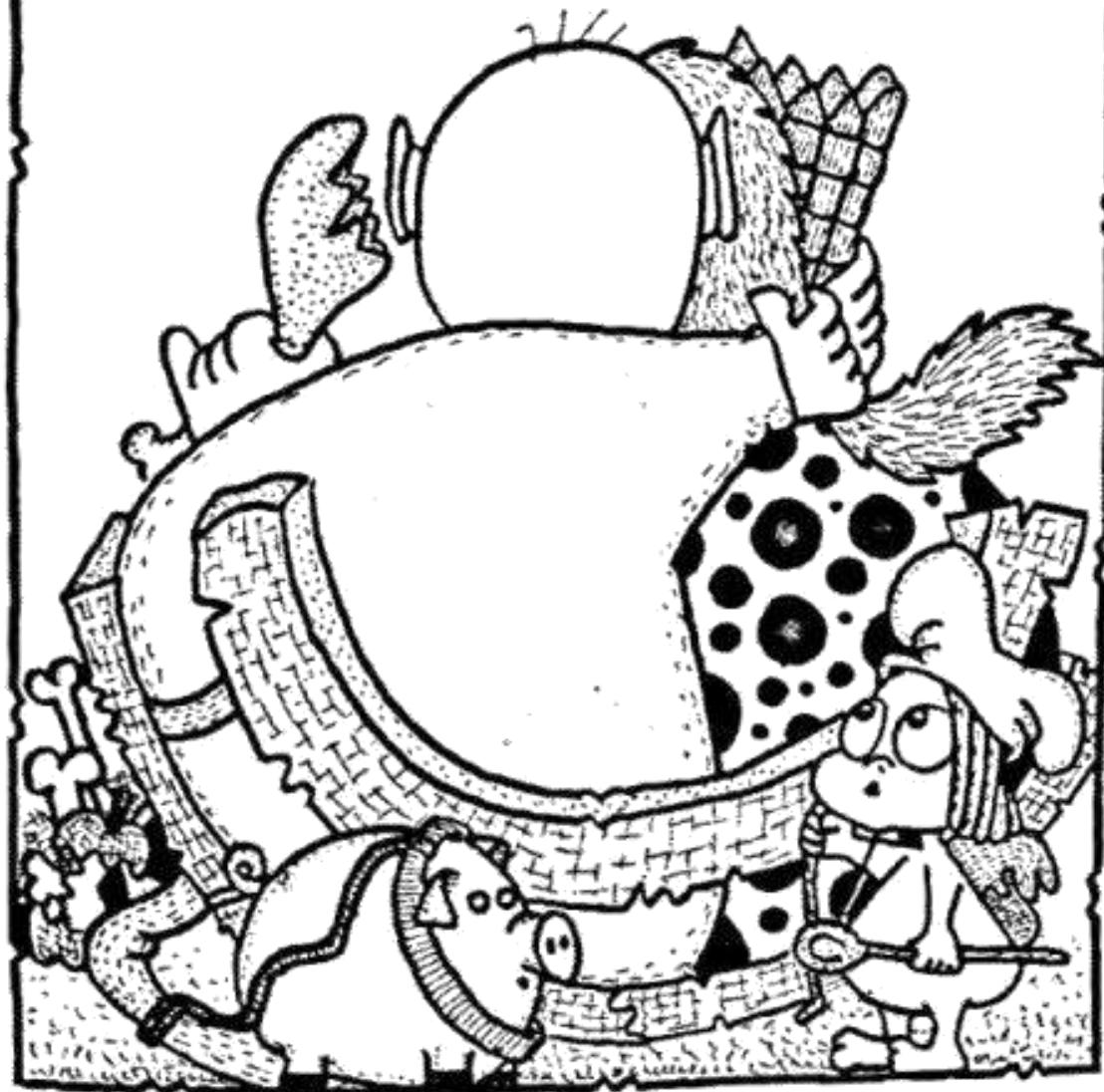
И умеју често да се чудом чуде
 Што уместо деце сад имају
 људе

ПОГЛАВЉЕ ДВА

Ех како је
љубав мила

kad је тешка
триста кила

КАКО МИ СЕ САДА ЧИНИ ЉУБАВ ЛЕЖИ У ДЕБЉИНИ

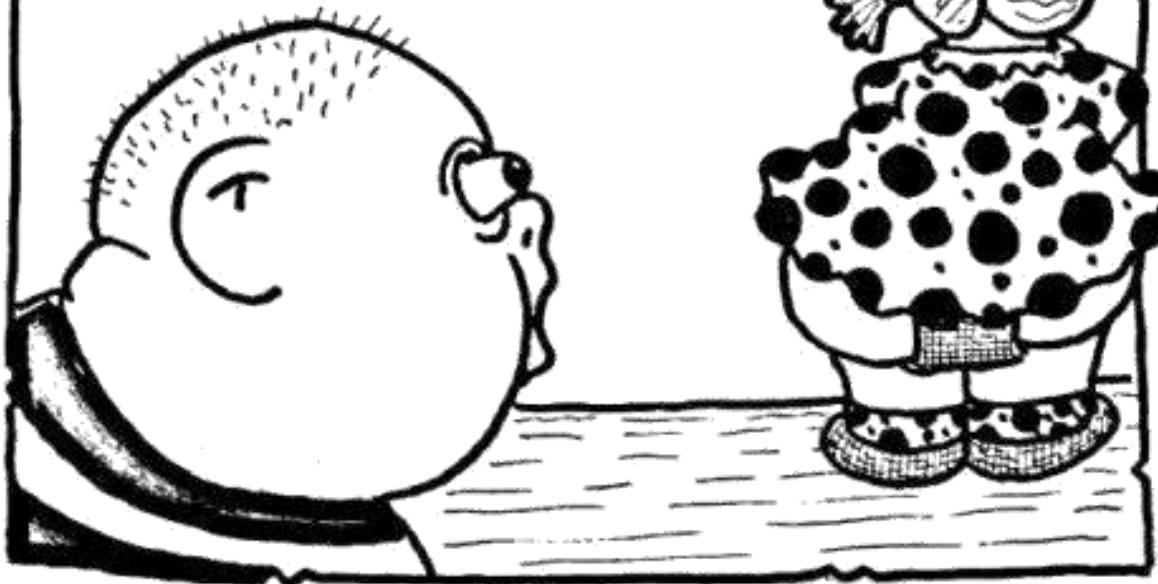
47

Сима је био познат у крају
Као себично и размажено дете
Није са другима хтео ништа да дели
Чак ни конфете

Али једнога шућмурастог дана
Десило се чудо
Сима се заљубио лудо

Тако је шућмурасти дан
За њега постао као сан
Веома светао и леп
Као неки уредан џеп

А у том дану ОНА
Примадона
Само слаткишима склона
Па је више личила на слона

Али то за Симу
Није ствар битна
Уствари
Она је њему ситна

Јер за Симу је била мала
И читава учионица
Па му је потпуно одговарала
Једна симпатична слоница

Ето тако је Сима први пут одлучио
Да нешто са неким дели
И они су на клупу сели

Али ту где су сели
Није имало више шта да се дели
Јер није билоовољно клупета
За њихова два велика

Само ништа није могло
Да помути њихову срећу
Они су отишли даље
И поделили клупу већу

Ох каква је то љубав била
И каква сила

Кад су се улицом заједно шетали
Беше им тесно сви су им сметали

Кад би у радњу ушли неку
У помоћ места - чули би дреку

Ох каква је то љубав била
И каква сила

Али крај је дошао Симиној срећи
Када се појави један још већи
Од неких тристо четрсто кила
О мајко мајчице моја мила

Тaj се огромни Срећко звао
Ех како ми Симе беше жао

Срећко никада није чекао
Водим те са мном - одмах је рекао
Ни примадона не беше цвећка
Остави Симу и узе Срећка

А Срећко викну
Такси молим
О слонче моје како те волим

Одмах су стигла два камиона
У једном он
У другом она

Ето какво је било стање
Када су пошли на путовање

Али ни Сима није спавао
Ни он се није лако предавао

Зграби и седе на два бицикла
и два мотора
И једно пет шест тротинета
Па крену за њима
До kraја света

И то је бога ми све што знамо
Не знамо више
Ако је неко још нешто чуо
Нека нам пише

ЉУБАВ У ПРАЗНО

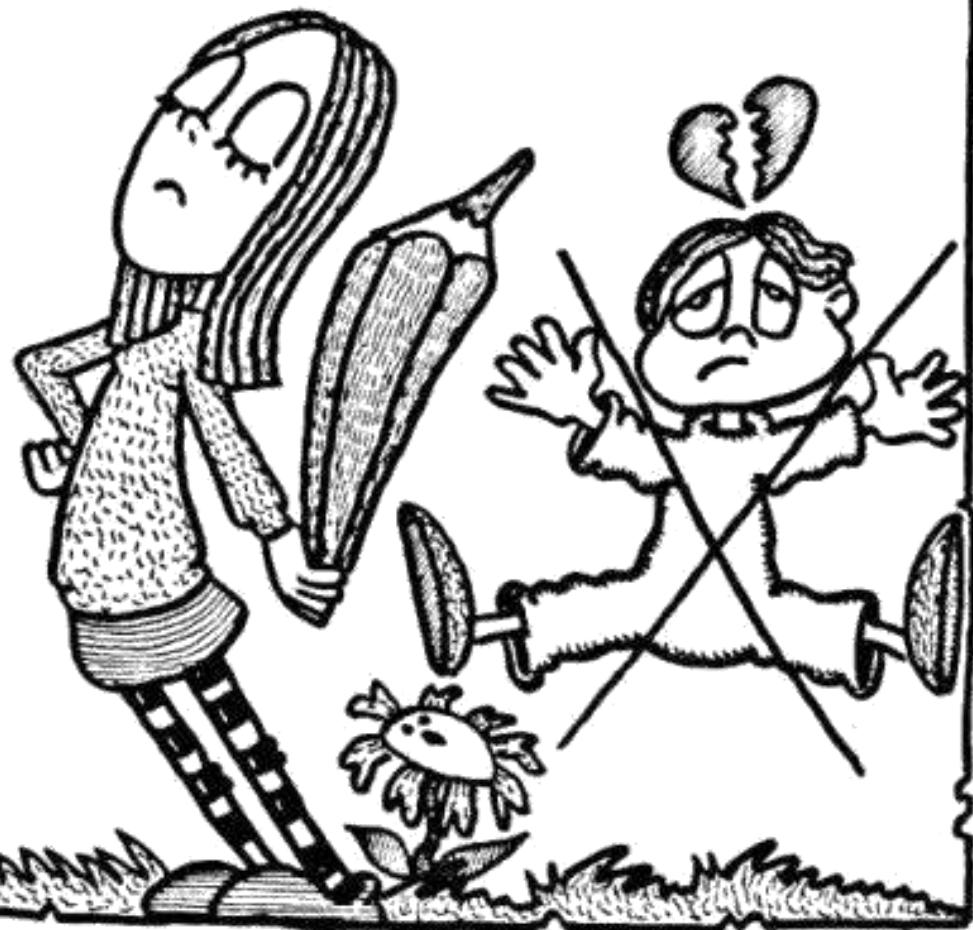
51

Целу храброст што је стекох
Скупљо сам кад јој рекох

Девојчице немаш куд
Ја те волим као луд

А она се нешто штрецну
Погледа ме па се брецну

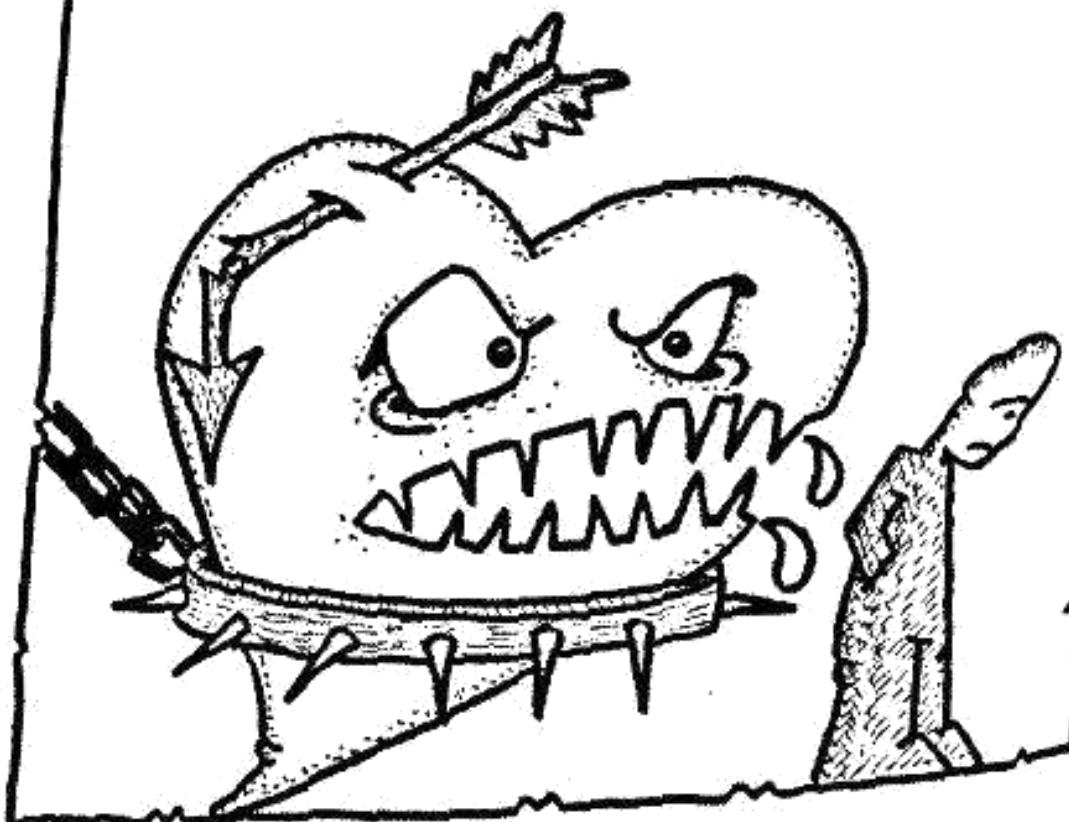
И рече ми тупо празно
Ти ми ниси ни под разно...

И ГРИЗЕ И БОЛИ КАД СЕ ЗАЛУД ВОЛИ

Највише заболи и оставља траг
Када неког волиш и кад ти је драг
Па ти дође просто да пукнеш од среће
А онда га спазиш код особе треће

Ух како то боли и како се пати
Како силно желиш да се прошлост врати
Али кад све мине и кад прођу кризе
Знаћеш како љубав може да угризе

ЉУБАВНА ВРЕЛИНА

Волети је сјајно
Волети је слатко
Кад све иде бајно
И кад иде глатко

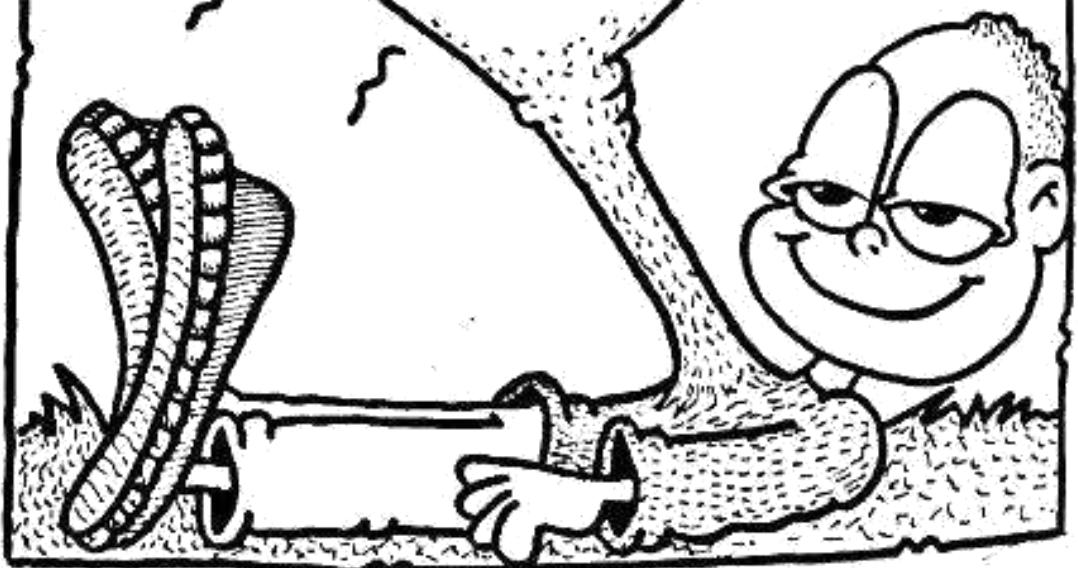
Ја кад волим смело
Мене љубав мори
Јер ми цело тело
У љубави гори

Па кад нека цура
Привуче ми пажњу
Осећам се брате
К'о прасе на ражњу

ОСМЕХ ПРАВО У СРЦЕ

Љубав је оно
Између маме и тате
Љубав је оно
Између секе и бате
Љубав је оно
Између пчеле и цвета
Љубав је....
Кад ми због њеног осмеха
Срце лупета

ШТА ПОГЛЕДИ ПРИЧАЈУ

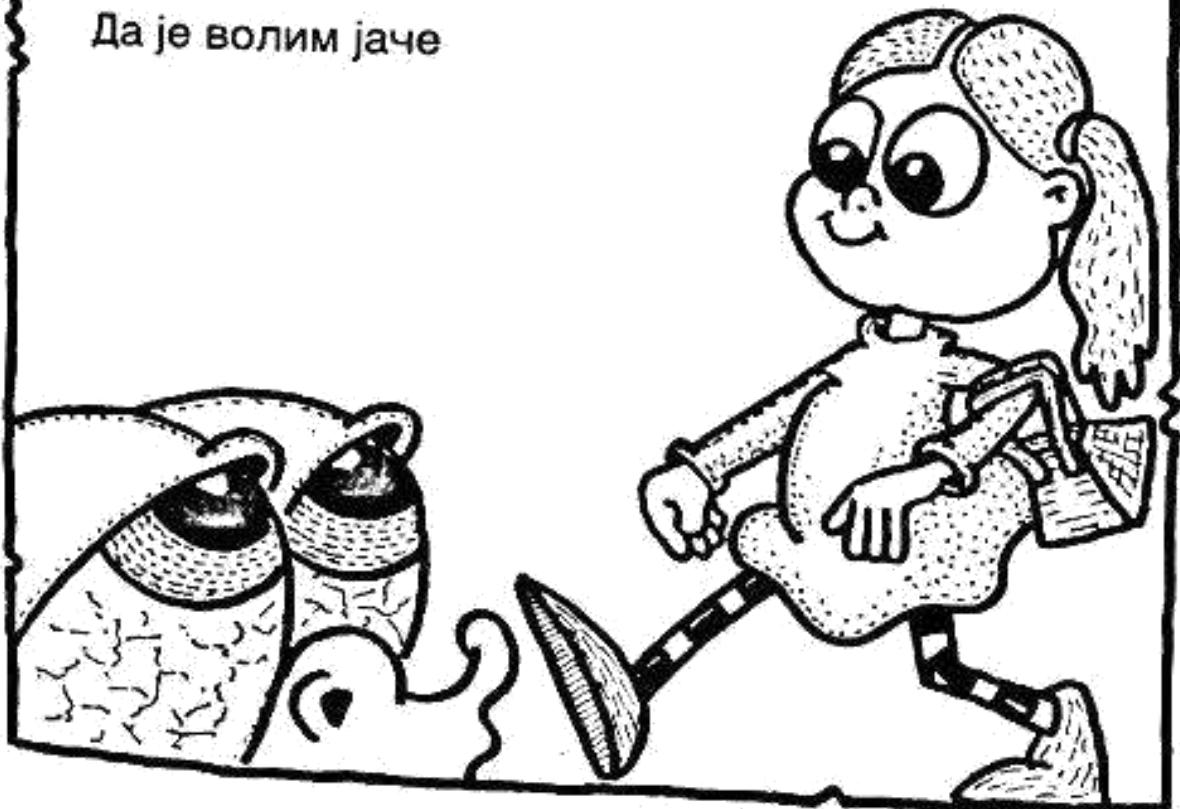
Шта бака прича пред спавање
Нешто за књавање

Шта деда прича у парку
Нешто о шумарку

Шта Марица прича са цурама
Нешто о фризурама

А када ја Марицу гледам
Шта погледи моји причају шта значе

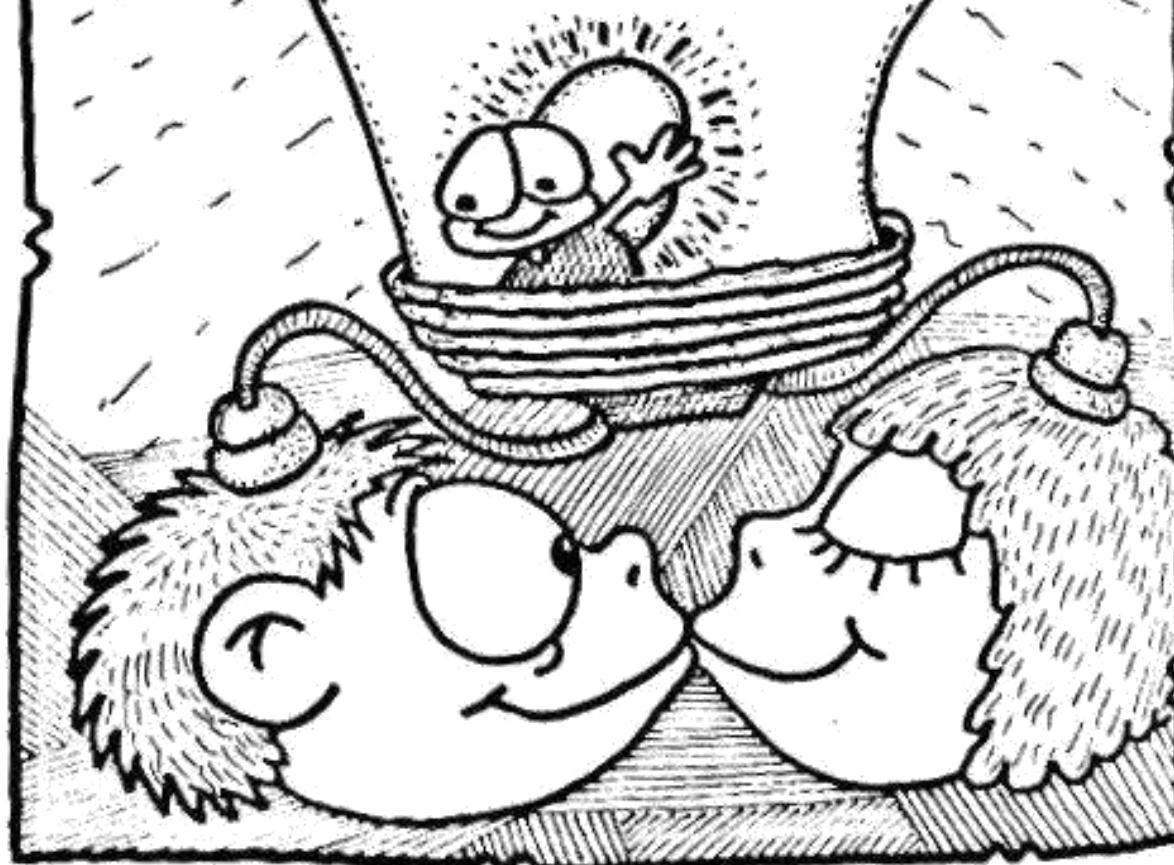
Да је волим јаче

ДА Л' МРАК МОЖЕ
ДА ЗАСВЕТЛИ - ЈОК
МОЖЕ МОЖЕ
КАД ЗАЧУЈЕШ - ЦМОК

Шта се оно шарени у мраку
Тамо где су он и она сами
Шта се оно збива у буџаку
Откуд светло у најгушћој тами

Усне су се једна другој дале
Тело кључа а памет се мути
Од пољупца образи се пале
Ето шта се шарени и жути

ЉУБАВНА ЧУДА НА ГРАНИ ДУДА

Љубав се шета којекуда
Па ето сврати и до дуда

А дуд ко дуд прави се луд
Док га не освоји љубав свуд

Он онда рашири цветове беле
И чека љубав неке пчеле

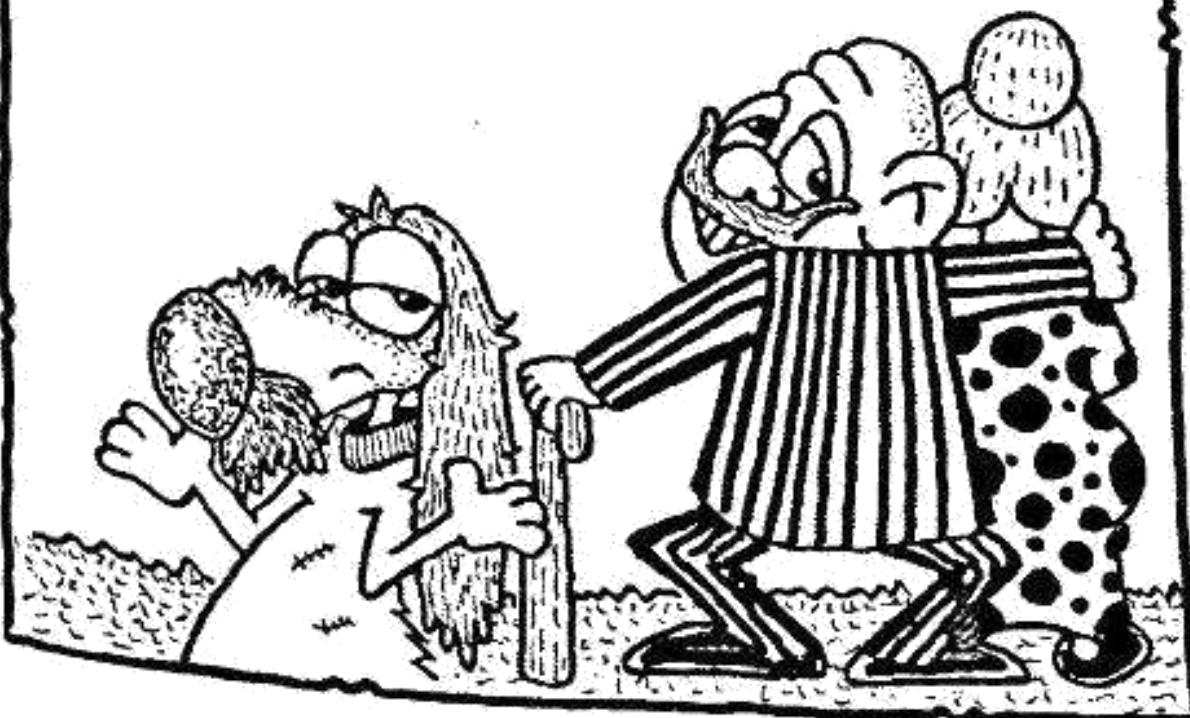
ЉУБИО САМ НИСАМ ИМ'О МЕРУ УЗ ПОЉУБАЦ ЗАРАДИХ И ВЕРУ

Гледам лице
 Пољубим то лице
 Гледам усне
 Пољубим те усне
 Изненада
 Цвркућу ми птице
 Кад ме она
 Због пољупца пљусне

Повратим се
 По глави се лупим
 Љубити њу
 Беше врло слатко
 За пољубац
 Све ћу да истрпим
 Опет цмокнем
 Ал овај пут кратко

У очима
Угледах јој пламен
Пољубац ми
Врати истом мером
А ја збуњен
Али ипак стамен
И данас се
Љубим са том Вером

СИМПАТИЈА

Залъбие се прозор
Из моје спаваће собе
У колегиницу преко пута
С осамнаестог спрата

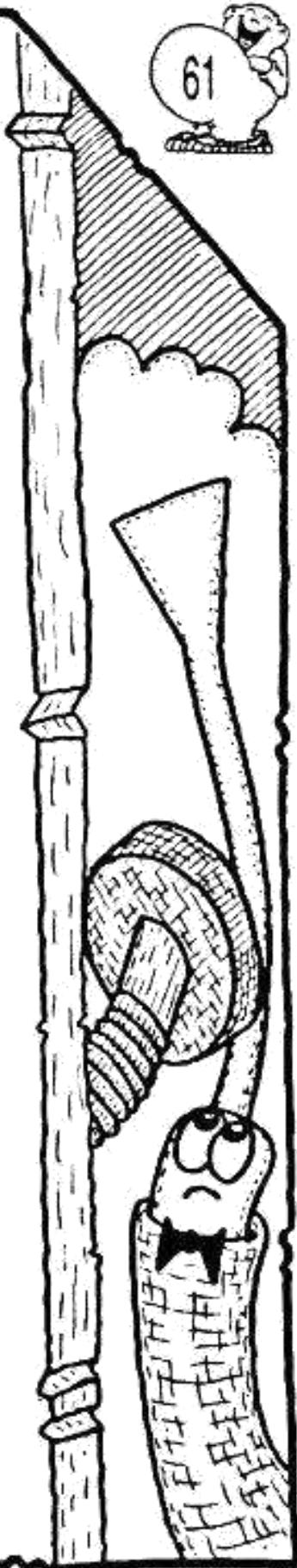
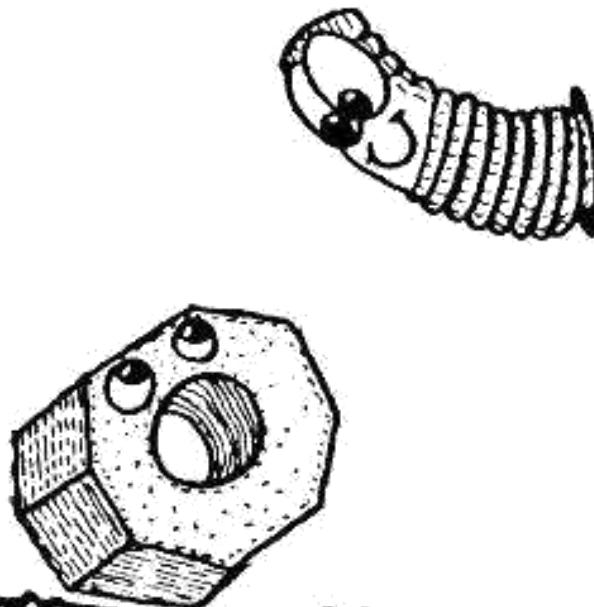
У предвечерје се често може
Чути
Како јој намигује
Старим дрвеним ролетнама
Рата-тата-тата
Рата-тата-тата

ЉУБАВ НА ПРВИ ПОГЛЕД

Један обичан шраф
Испао прави лаф

Брачну понуду једне материце
Нежне и смерне као опатице
Прихвати одмах као из цуга
Па је узе за брачног друга

Није је никада оговарао
Кол'ко је дуг увек се пружао
О њој се увек редовно старао
Своје се материце довека држао

ПИСМО ДЕДА МРАЗУ

Деда Мразе мој идоле
Мене муке твоје боле

Нико тебе да се сети
У пролеће или лети

Сви од тебе нешто траже
Сви од тебе нешто моле
А мени би било драже
Да те стварно стварно воле

Ни ти ниси изван света
Желим да ти поклон пружим
Буди са мном овог лета
Хоћу с тобом да се дружим

ВОЛИМО НЕКОГА ЗАР НЕ

Сваки тата
 Свака мама
 И на свету свако дете
 Бар једном у току дана
 Желе да се и њих сете

Хтели би
 Да нешто значе
 Да су важни као људи
 Да их неко воли јаче
 Да се због њих неко труди

Да им неко каже - тата
 Да им неко каже - сине
 Макар једно пола сата
 Да се за њих неко брине

Неко тражи љубав - прву
 Неко тражи љубав - пету
 Док не нађе себи неког
 За кога је - све на свету

ПОГЛАВЉЕ ТРИ

И песма у души и душа у песми

КАКО СЕ РАЂАЈУ ПЕСМЕ

67

Понека се песма отима и рита
и хоће негде да скита
На све стране разбације речи и слова
као да је пала са крушке или са крова

Некада песма још док се ствара
и док се рађа
хоће богами и да се свађа

Неке су песме
од рођења бесне
И раде углавном оно што се не сме

Оне се саме пишу и бришу
док сам ја на путу
рецимо у Нишу

Песма признаје песника за оца
али свеједно
она одмах гунђа и звоца

И док је још сасвим кратка
дужине негде две три речи
она се већ увеко кревељи и бечи

И тако мала
зна од песника све боље
И држи само до своје волье

Најгоре су песме
које су се отеле контроли
Такве песме нико не воли

Оне се по неким буџацима
и старим орманима вуку
И као озебао сунце чекају
песникову оловку и руку

Понека песма и кад је готова
и сасвим лепо скројена
неће на пример у књигу да уђе
И уопште понаша се све луђе и луђе

Песници са песмама имају грдне муке
и често пожеле
да од њих да дигну руке

Згужвају их па баце
или их бришу бришу
Па онда све из почетка пишу

Понекад песма страда
ни крива ни дужна
Ето просто зато што је ружна

Али кад се на kraју
у књизи нађе
то је за једну пему
најслађе

Може да се шепури и прави важна
онако лепа уредна чиста
а песник јој више
не може ништа
Баш ништа

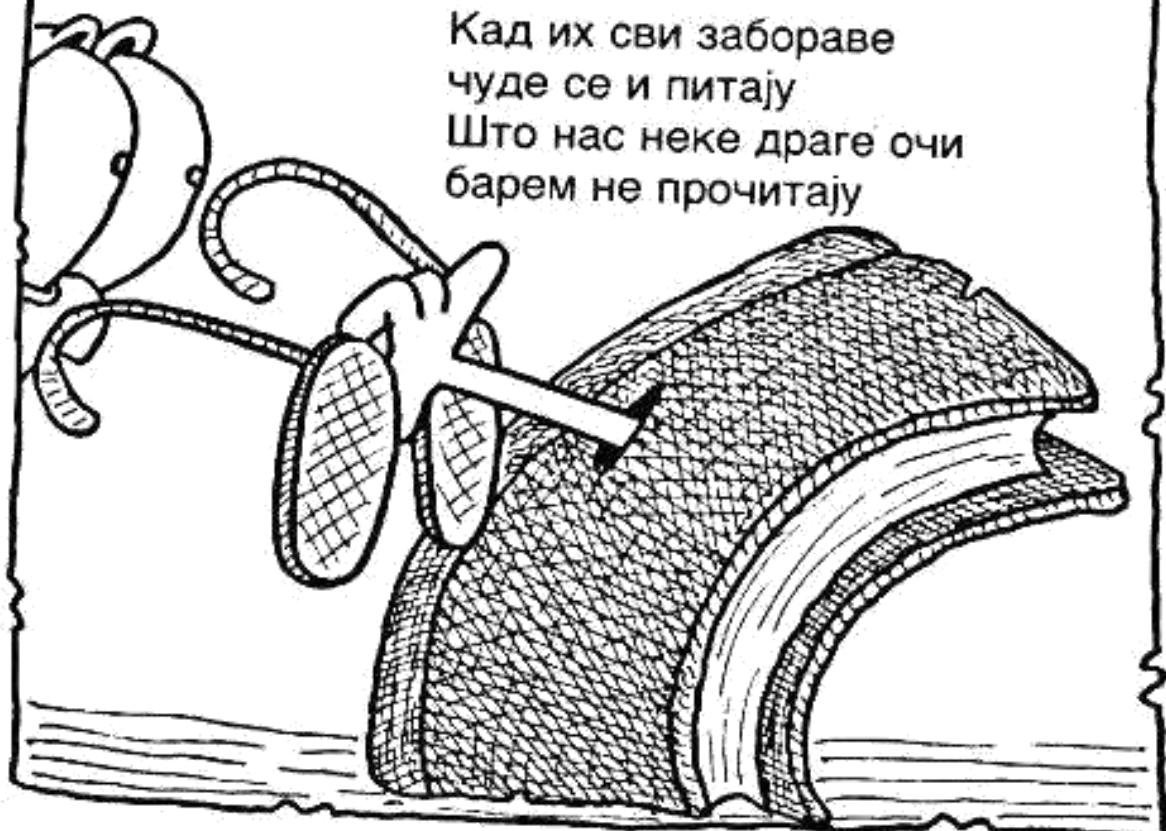
У књизи се песма читоцу
умиљава и смешка
Било да је кратка или дугачка
лака или тешка

Мада има и таквих које су затворене и мрачне
које се стално нешто лјуте и буне
Тада читалац окрене страну
јер их уопште не разуме

Уосталом
најгоре што једну песму
могло би да снађе
То је да се у њој самој
досада пронађе

А те које мисле да су много паметне
и важне
оне су обично величине лажне

Кад их сви забораве
чуде се и питају
Што нас неке драге очи
барем не прочитају

ШТА СЕ РАДИ ДОК СЕ ЧИТА

Ово читам
па се питам
Зашто ја
по књизи скитам
Што читуцкам
збрда здола
па прескочим
књиге пола
Читам књигу
као бесан
А у ствари
не знам
где сам
Листам књигу
од позади
немам појма
шта се ради
Као пратим
једну тему
а маштам
о ко зна чему
Као нешто
разумевам
а ко зна
о чему сневам

Док редове
ишчитавам
чини ми се
ко да спавам
С јунацима
из те књиге
решавам
и моје бриге
Листајући
тако стране
проћердо сам
многе дане
Па се ето
зато питам
Зашто ја
по књизи скитам...

ПОСЛЕДЊА ПТИЦА СТАРОГ ПЕСНИКА

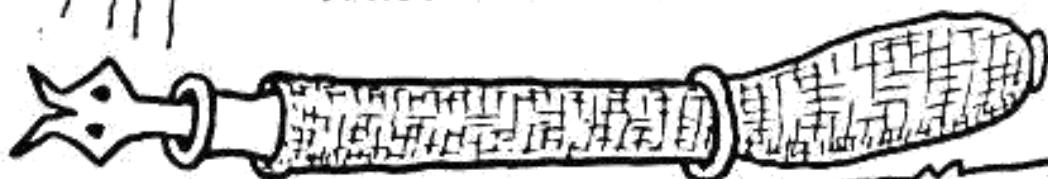
Узео песник перо
 Песник озбиљан у лицу
 Мастилом хартију деро
 У песми створио птицу

Па пољем шумом и гором
 Водио птицу по свету
 Песму украсио зором
 И росом на старом цвету

Уморан хартију пусти
 Лица препуног бора
 Ноћ је већ и мрак густи
 Песник на починак мора

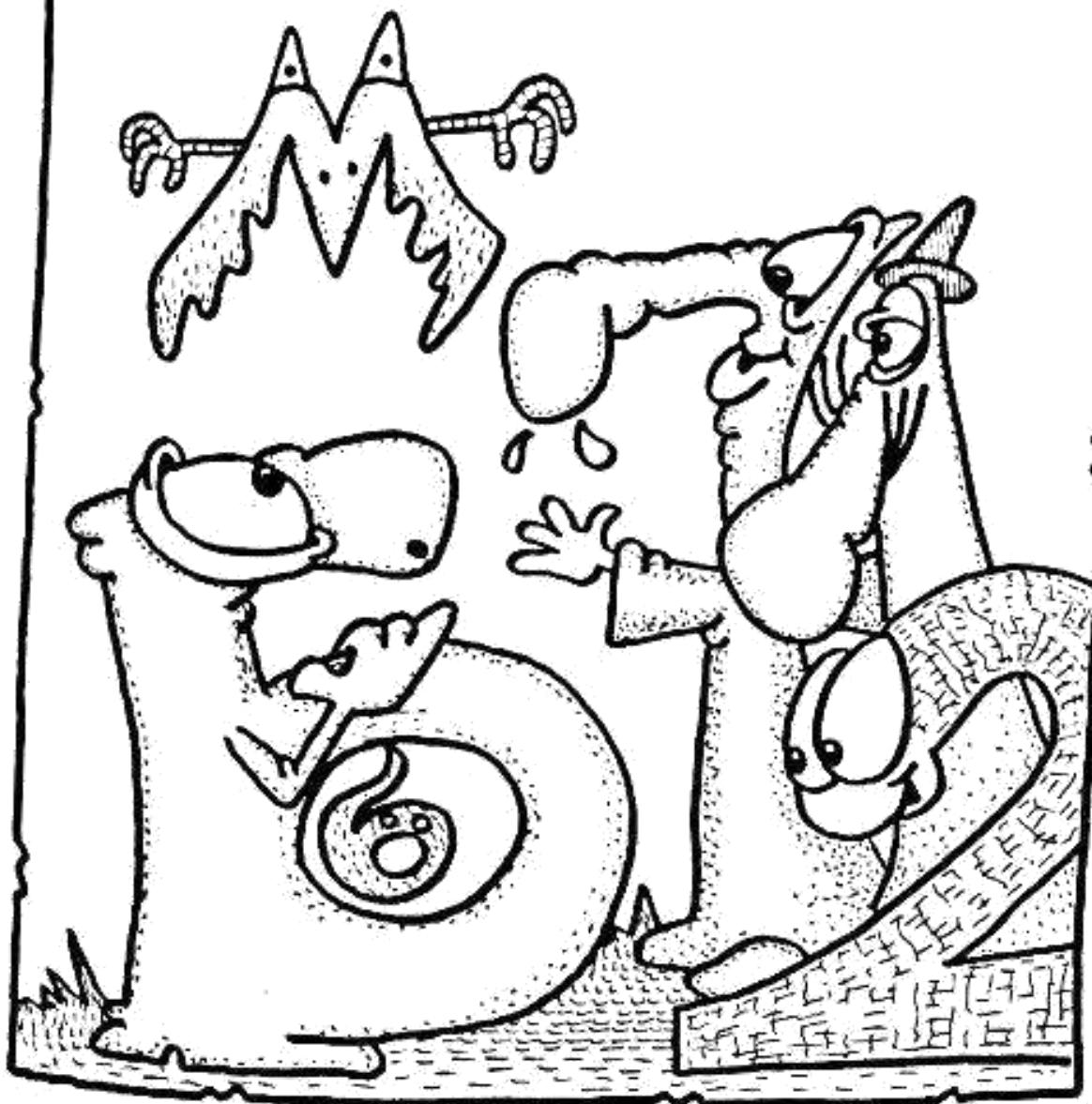
Јутро је песник за столом
 Птицу по песми тражи
 Одлете - помисли с болом
 А песма без птице не важи

Глава на хартију клону
 Просу се чаша воде
 У првом јутарњем звону
 И песник за птицом оде

ПОГЛАВЉЕ ЧЕТИРИ

Бројеви за основце
и понеко збуњено
словце

ТТ
ММ
АААА

Када се ова слова из наслова
Добро промешају и заплете
Одмах се добију за свеко дете
Две најлепше речи на свету

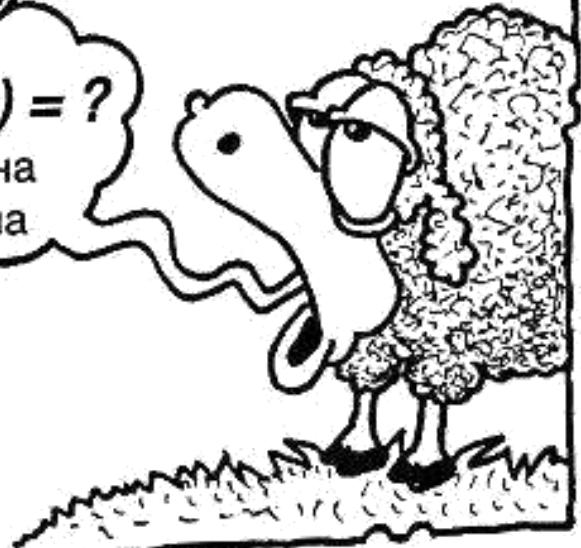
ЦСЕЛО

Кад окренеш ову страну
И завртиш све у круг
Прочитаћеш отпозади
Ко је сваком добар друг

$$2^* ((1^*Б) + (5^*Е)) = ?$$

Загонетка ова словна
Порука је једног овна

ЕВО ПЛАЧКЕ ЗБОГ КВАЧКЕ

Девет беше цифра снажна
 Правила се много важна
 Правила се много славна
 У свему је била главна

Изиграва неку даму
 Виђају је увек саму
 Све остале цифре ружи
 Неће с њима да се дружи

Ја сам крупна
 Ви сте ситни
 А и нисте
 Много битни

А бројеви сви од реда
 Гледају се страга спреда
 Плусева нам целих триста
 Да л' је ова овде чиста

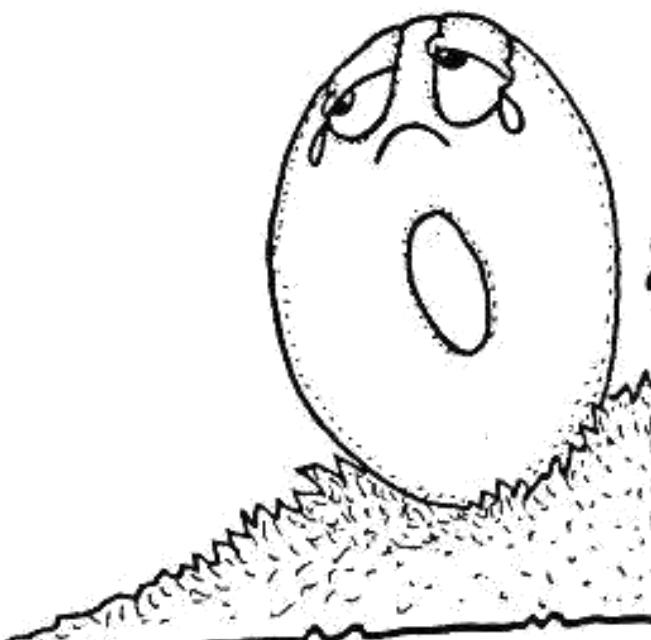
На квачку јој стаде кец
Она скочи као зец
Па полете као птица
Паде назад к'о шестица

Јаој мени каква брука
Поче она тад да кука

Навалише бројеви
Као оса ројеви

Квачку јој заробили
На нулу је ставили
И деветку добили

А бивша је деветка
А бивша је шестица
А бивша је вештица
Некада цифретина
Постала нулетина

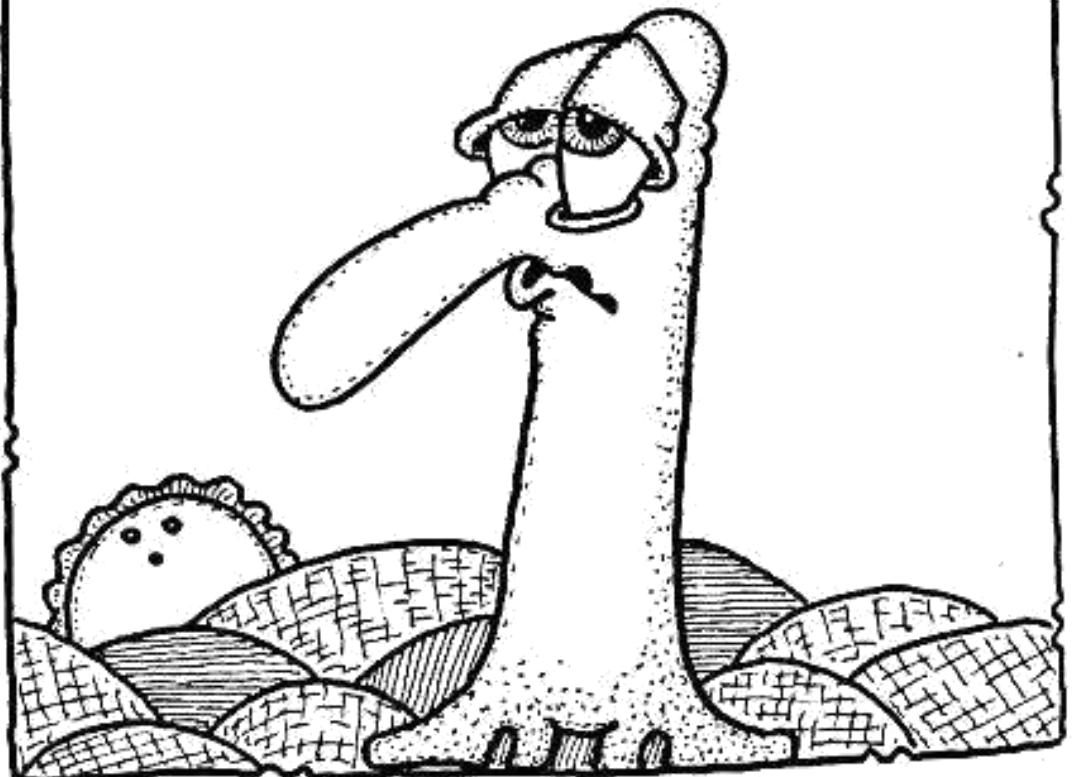

ЈЕДИНИЦА

Јединица је девојчица
Која нема
Ни сестру ни брата

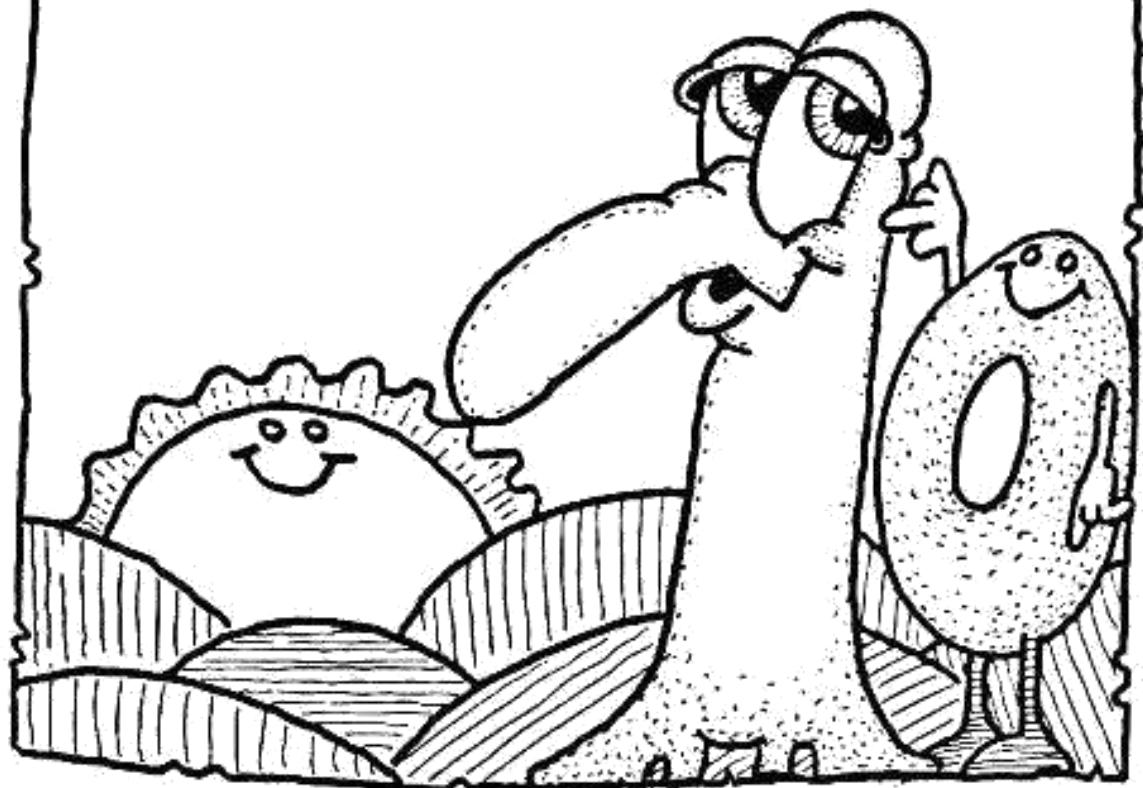
Јединица је ружна оцена
Велика као врата

Она је висока
Танка и носата
И уопште није косата

ВЕОМА ВРЕДНА НУЛА

Кад једна обична нула
Иза леђа броју израсте
То зна и обична мула
Број десет пута порасте

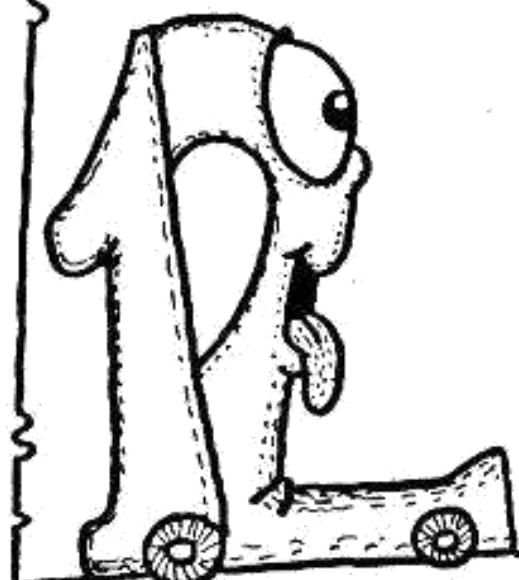
КАКО ЈЕ НАСТАО БРОЈ 33

Број 12
је једном
рекао
Венчање
сам дуго
чекао

Доста више
бирања
Време је
сабирања

Свиђа ми се
лепо лице
двадесет и јединице

Чим је видим
Чим је спазим
Ја се одмах
пренеразим

Кад је видим
испред себе
зальубим се
као ждребе
Па јој кажем
из рукава

Цифра ти си
за ме права

Зар не видиш
срећо моја
два су нама
иста броја

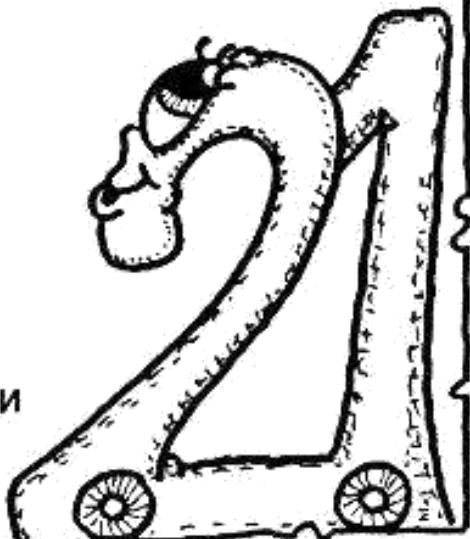
Ми смо као
кључ и брава
Ми смо као
бик и крава

Слажемо се
ко две ћушке
kad легнемо
потрбушке
Дванаест и
двајесткец
ти зечица
а ја зец

Ти си моја
а ја твој
заједно смо
крупан број

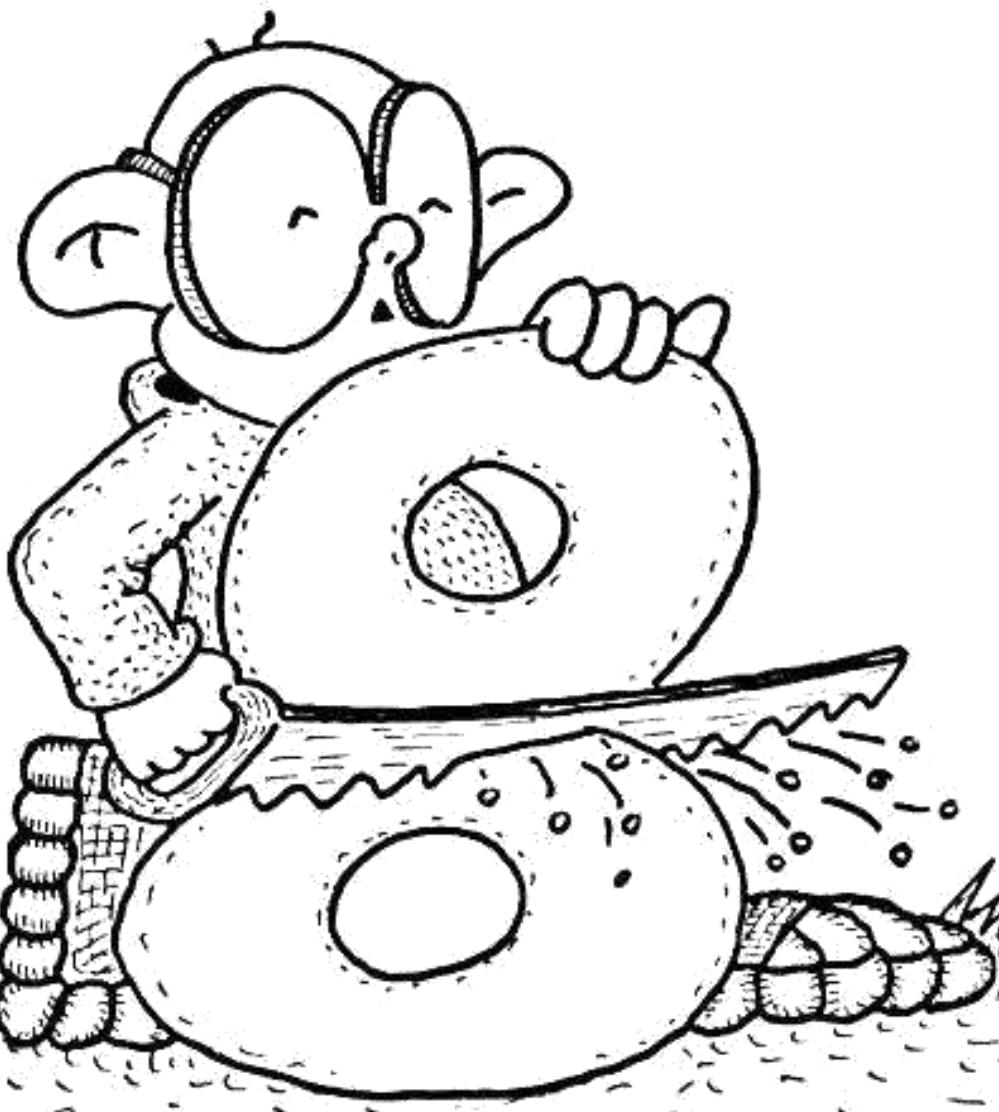
Ја лепотан
Ти лепојка
Заједно смо
тријесттројка

И тако се ето згоди
Да се тријесттројка роди

СЕЦОМАТИКА

Био је математички геније
Тај Дуле
Он је поделио осмицу
На два дела
И добио две нуле

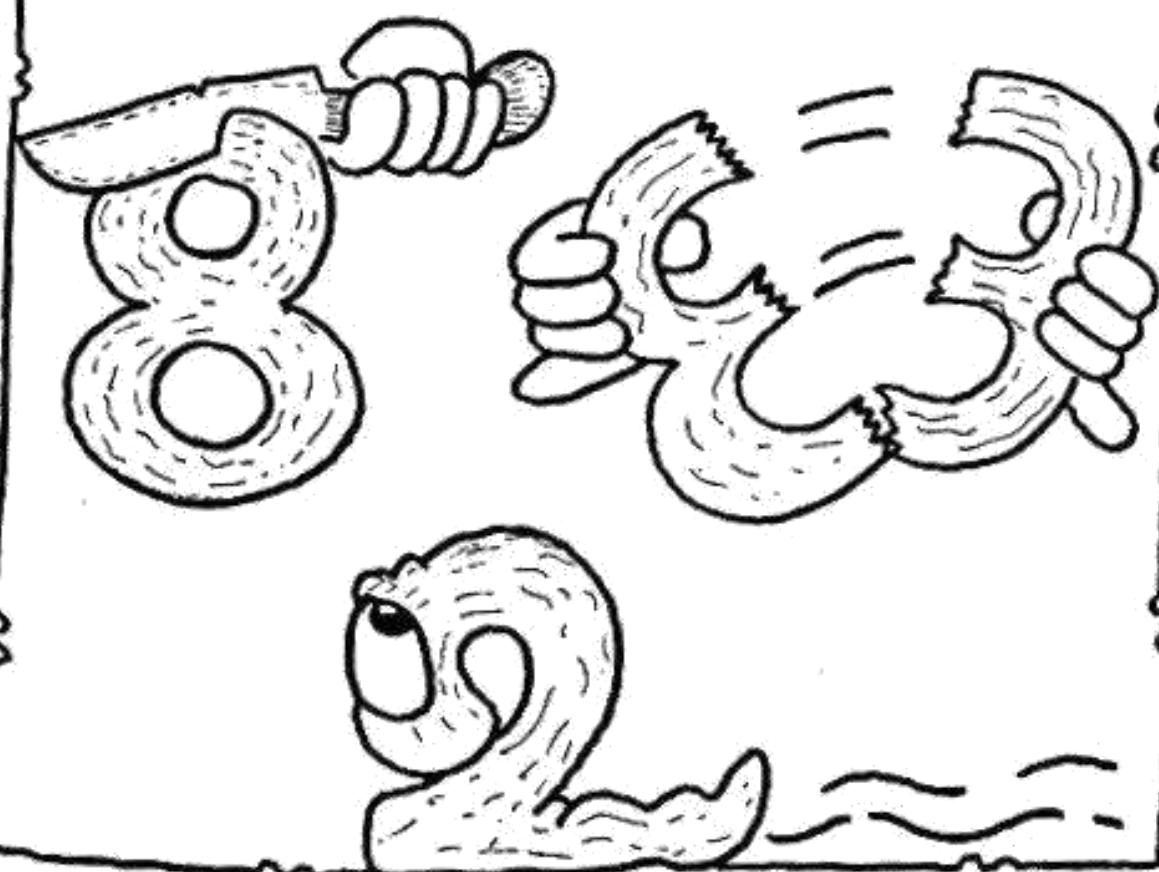

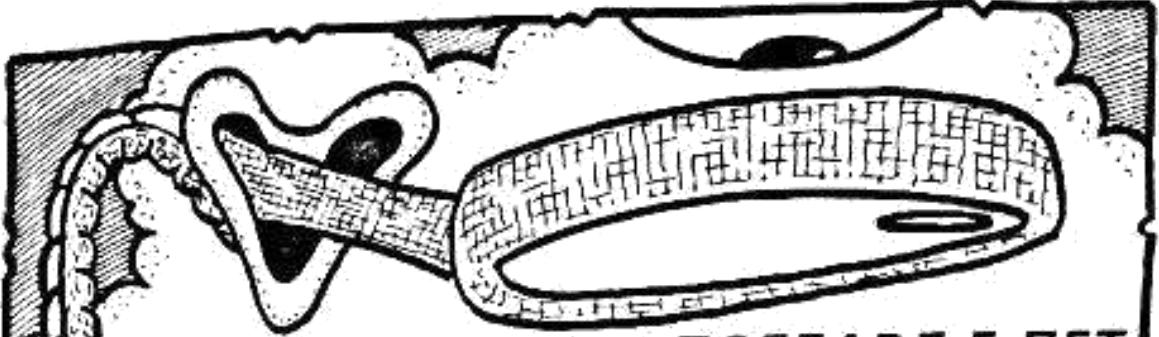

КАКО ЈЕ ОВО МОГУЋЕ

$$8 : 2 = 3 + 3$$

Када се осмица
Раздели ножем
Одозго на доле
Добију се две поле
Две тројке
А остане се
Без двојке

ПОГЛАВЉЕ ПЕТ

Шта се то лупета
изван људског света
Какве то трауме
човек не разуме

ВУК ТИГАР И ЈЕДАН ЛАВ

87

На чуђење шумског света
(то би тамо прошлог лета)
вук тигар и један лав
објавили на глас сав
Нема више шумског рата
нек сви живе ко два брата
Нек од сада влада мир
ми једемо само сир

Па од једне мале овце
а јефтине неке новце
ради склопљенога мира
научили кацу сира
Неће више месо јести
прострујале шумом вести
Но вероват није лако
хоће л' бити све баш тако

После једно два три дана
негде око јутра рана
дошла овца све са сиром
верујућ у то са миром
А вук тигар па и лав
онушили тај сир сав
Сложно рекли - доле мир
Овца страда оста сир

ЉУДОЖДЕРИ

У шумама у Бамбери
Живели су људождери

Људождер и људождерка
И њихова мала ћерка

Животи им беху јадни
Јер су стално били гладни

Комшиница и сви њени
Давно беху поједени

И сви други ретки гости
Оставише код њих кости

Кад им неста људске расе
Ударише они на се'

Толико су били смели
Да су сами себе јели

Због ждерања своје руке
Имали су грдне муке

А после су и ћопали
Кад су ноге поклопали

Дан за даном све по реду
Они сами себе једу

Добра клопа - онај каза
Што последњи себе смаза

Од њих оста само казан
Ал' бога ми сасвим празан

У шумама у Бамбери
Живели су људождери

Ал' су богме сви пропали
Кад су себе поклопали

МЕДВЕЂА ЉУБАВ

Питала се једна мечка
Кад ћу наћи себи дечка

По шуми се шета мечка
И све брунда - дечка дечка

Један медвед старог кова
Види мечка млада нова

Зграби мечку као пречку
Па осмотри са свих страна
Да не буде нека мана

Мечки тешкој тристо кила
Он шапуће - моја мила

Ја и ти смо ко бонбоне
А тешки смо преко тоне

Нађи ћу милион пчела
Да би меда јела јела

Цела шума биће твоја
Само ако будеш моја

А кад падне душо вече
Правићемо мало мече

И то мече од сто кила
Медведице моја мила

ЈЕДАН ДАН У ЖИВОТУ БЕЛИХ МЕДВЕДА

Овде је у питању један медоња
И његов дедоња
А све се дешава
Тамо где има пуно ледоња

Тај је медоња
Био опасан седоња и лежоња
А ни мало вредоња
А ни мало трчедоња
Зато је понекад дедоња
Узимао малог медоња
Па га тамбуредоња
По дупедоња
Да би малиша постао вредоња

И медоња и дедоња
Били су два велика пруждередоња
Они су зато често ишли
На сантедоње ледедоње
И ловили масне фокедоње

Па кад би се добро
Наждередоња и воде напиједоња
Само би у даљину мирно гледоња
Све док не захркедоња

АКРОБАТА НА ДВА СПРАТА ПОДЕБЕЛА И НОСАТА

93

У циркусу живи он
Необичан један слон

На представи једно вече
Побуни се па им рече

Јесам слон ал' нисам крава
Мени треба брате слава

Доста је слонирања
Доста је глупирања

Рођени сам акробата
Скакаћу са осмог спрата

У водену чинију
Али мало финију

Уствари у тигањ јаја
Уствари у шольу чаја

Уствари на комад леда
Уствари у шольу меда

Уствари да буде славно
Скочићу на сурлу равно

Што повика и што рече
Он учини исто вече

Слоновски се акробата
Бацио са осмог спрата

У циркусу наста мук
У циркусу наста хук

Публика је наскроз бледа
Не верује ни ко гледа

Као четри баталјона
Као десет авиона

Слоновска се грозна сила
Право на нос обрушила

Ни тежина од шест тона
Не узбуди овог слона

Одлучан и врло хладан
Довикује - Баш сам гладан

У паду се још и лицка
И гледајте - нешто грицка

Тешко њему тешко нама
У циркусу наста драма

Неко вришти неко кука
Већини је већ и мука

Неко бледи неко седи
Неко не сме ни да гледи

А он лети а он пада
Као дулек као клада

Па кад звекну па кад дуну
Кад удари па кад груну

Као ђуле доле паде
Ал' на сурлу - па устаде

На свој нос се дочекао
Балансир'о није пао

И на крају к'о балетан
Скакуће он врло сретан

Све на сурли наглавачке
И тако до краја тачке

У циркусу живи он
Необичан један слон

Тај слоновски акробата
И сад негде још глумата

МЕРИ

Ово је прича о љубавној афери
Једне краве што се звала Мери

Она се није заљубила у бика
Који се звао Мика
И био сеоска дика

Није се заљубила ни у бика
Који се звао Дроња
И био обичан шоња

Мери се заљубила у коња

У лепог црног гиздавог ата
Кога су звали Бата

Такве се љубави ретко јаве
Љубави између коња и краве
Били су тако искрени верни
У нежности просто неизмерни
Њихова срца ко једно су тукла
Али је брзо и брука пукла

Јер краве су кукале
Јер краве су мукале

Мери не знаш ред
Мери немаш меру

Зашто си се предала
Том коњском швалеру

О срамоте о грозоте
Из уста се Мери оте
Од тада у штали седи
Чека брука да избледи

А Бата се ритало и скитао
И стално за Мери питао

Бата је нервозно галопирао
Бата је љубоморно њиштирао

Велики озбиљни рогати бикови
Кажу ма јок бре то су трикови
Неће да верују
Краве претерују
Слушају тако није им мило
А краве мучу
Тако је било
Док сте се ви бавили летином
Наша је Мери била с коњетином

Кад су то бикови коначнио схватили
Они су коња добро премлатили

Због тешких батина Бата је патио
Љубав са кравом скupo је платио

Неће са стоком он да се бије
Више га нико видео није

Мери је Бату искрено волеле
Није га никад стварно пре-
болела

И данас док стока у штали
спава
понеко шапуће .. коњ и крава..
..бога ми свашта..
А Мери још увек воли и машта

мууууу

Краве имају сто и једну муку
Али све то кажу у једноме звуку
И све нам то кажу у једноме тону
И све нам то кажу у истом фазону

100

КРАВОЛОГИЈА

Стигао црнац
У Црну Траву
Питао Белку
Највећу краву

Како је бити
Бела крава
У месту званом
Црна Трава

А Белка жвакну
Једно три пута
И репом махну
Па мукну љута

Не знам ја белце
И не знам црнце
Ал' теби фали
Памети зринце

101

МАЗГОЛОГИЈА

Када се две мазге у очи гледају
Како једна другој оне изгледају

Биће да се свака радознalo пита
Ко је овог створа пустио да скита

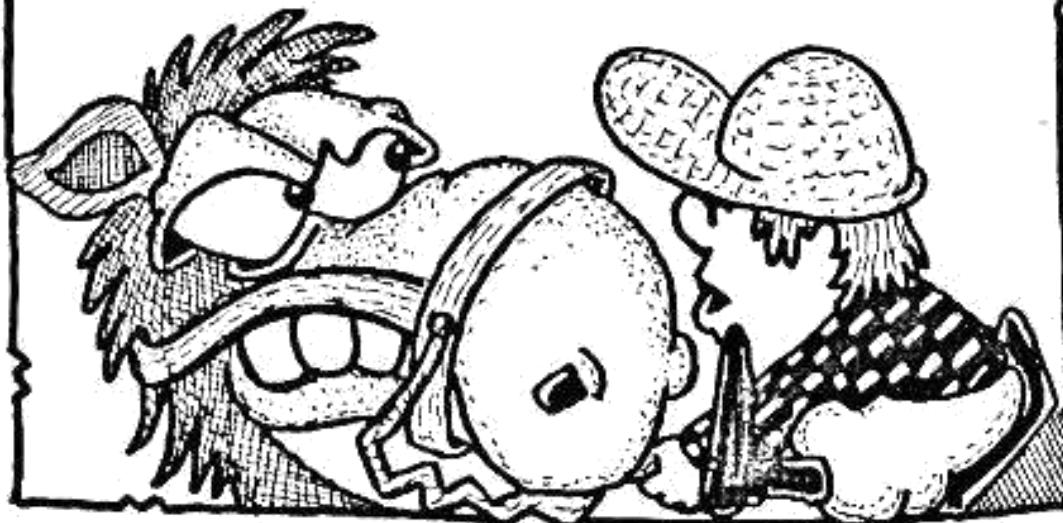
КОЊСКА ПОСЛА

Једна упорна кобила
На чело трке се пробила

Иако није марила
Победу је остварила

Ето ти шта је слава
Размишља коњска глава

Оног пигмеја
Од цокеја
Више славе
Од коњске главе
Иако он
Тол'ко не вреди
Јер целу целцату
Трку преседи

МУВА

103

Мувала се
Једна мува
Мувала се
Око ува

Мало слети
Па се попне
Зуји све до
Бубне опне

Није знала
Јадна мува
Ко је власник
Тога ува

Кад сазнаде
Беше цаба
Поједе је
Власник - жаба

БУБА

У буџаку
У фраку
У црноме мраку

Чучала је усамљена буба
у тишини непознатих зона
kad помисли - нисам ни ја труба
па потражи озбиљног бубона

Не потраја ни два три минута
кад угледа своју љубав прву
како стиже са далеког пута
и довлачи једну сочну мрву

Бубон беше оригиналан даса
што не воли дуге процедуре
зграби бубу одмах око паса
па јој рече - биће овде буре

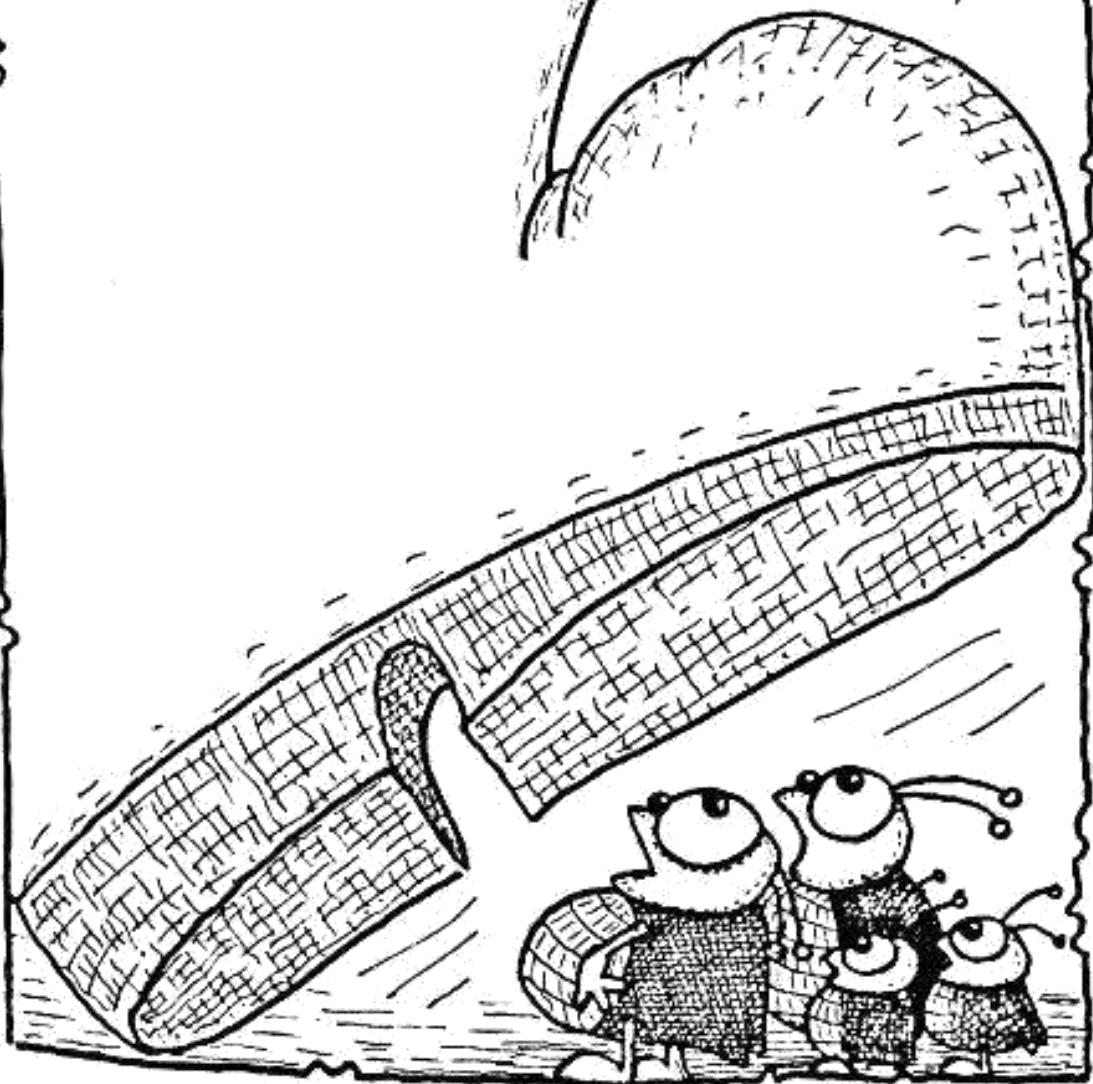
И тек што су у загрљај пали
у тишини њиховог буџака
родише се бубончићи мали
необично празнога stomaka

Гладни јадни па и неопрезни
буба бубон и мали бубонци
појурише к'о да нису трезни
ка шпорету тамо где су лонци

Ал' је судба била неправедна
за њу њега и њихове мале
распали их чизметина једна
неке људске плашљиве будале

КО ВЛАДА СВЕТОМ

Еј куцови еј лајови
 Вама треба живот нови
 Промените неке ствари
 Постаните господари

За чувара моћних паса
 Нек послужи људска раса
 Нека они мало шене
 Док господар некуд блене

Нека они лају јуре
 Преступнике пијандуре
 Нека њуше и нек' реже
 Када нема хране свеже

Еј керови еј цулови
 Вама треба живот нови
 Нека буде нова мода
 Постаните ви господа

НЕУСПЕЛА ПЉАЧКА ЈЕДНОГ МАЧКА

Зашто мачка кавез чачка
Хоће мачка да га пљачка

У кавезу папагај
Неком виче помагај

Али џабе - мачка чачка
Чачка мачка да опљчака

Кад одједном лавеж гадан
Збриса мачак испрепадан

А папагај мрмља збори
Па сам себи проговори

Нема kraја мојој срећи
Што научих говор псећи

ЗДРАВА ХРАНА

Украда мачка рибу са стола
И мирно појела скоро до пола
Не квари стомак Цица јој рече
То мора прво да се испече

Сутрадан мачка донела миша
Мало пре ручка
Нека се и он за сваки случај
Малчице крчка

ДЕВЕТ ЖИВОТА

Чачкао мачак
 Мрачни мрачак
 У месту познатом као Чачак

Дошао мачак
 У тај Чачак
 Да мало прилегне у мрачни мрачак

Али да видиш
 Мрачног малера
 У мрачном мраку затеко кера

Па мрачни кер
 У мрачном Чачку
 Смрачио видик несрећном мачку

Девет живота имаше мачак
 Када је лепо стиг'о у Чачак

Ту онај кер изврши пљачку
 Украде осам живота мачку

ОБЕЗБЕЂЕЊЕ

Ово је пљачка
 Повика мачка
 Нека нико не мрда
 Тачка

Ал' миш је спремио
 Изненађење
 Па је позвао
 Обезбеђење

А оно лаје
 И режи
 И нико му
 Не бежи

Тако пропаде пљачка
 Пропаде и мачка
 Миша више нико не чачка
 И причи је тачка

СЈАЈНА ТАЈНА

Од кад су мишеви сазнали тајну
С мачкама имају забаву сјајну

Када му мачак приђе на гриц
А миш му само викне - ШИЦ

ЋУТЉИВИ ШАМПИОН

Да ли верујете
 Да је једна...
 Стара свега неколико месеци
 Гола голцата
 Без руку и ногу
 Потпуно сама
 Без маске
 Без икакве помоћи
 Преронила цео океан

(1) Ни једанпут удахнула ваздух није
 Једино је могла воду да пије

(2) И после свега
 Она још никоме изјаву није дала

Како се зове ова мала

У БИЉКАМА ЛЕЖИ СНАГА

113

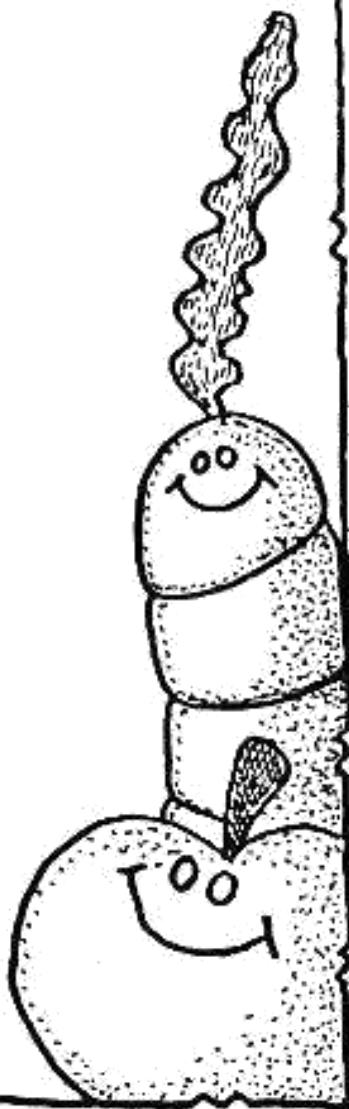
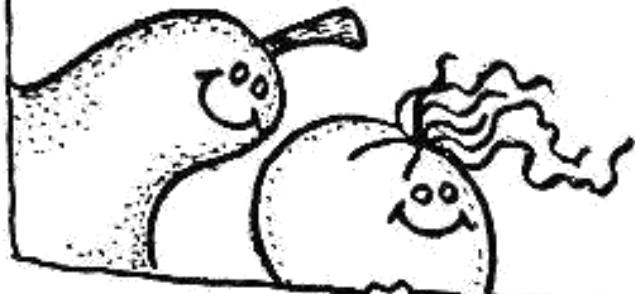
Ми смо воће и поврће
за одрасле и за шврће
И уз оно млеко кравље
ми чувамо свима здравље

Кад смо зрели и дебели
и црвени и румени
Ми имамо жеље смеле
да нас једу сасвим зреле

Ко нас сади ко нас чупа
ко нас једе ко нас њупа
Бићемо му добра храна
бићемо му добра супа

Ко нас бере ко нас льушти
коме наше лишће шушти
Даћемо му лепо тело
врло снажно врло смело

Ми смо воће и поврће
за одрасле и за шврће
Ми желимо лепо време
дајте нама добро семе

ВЕВЕРИЦЕ

У шумарку
поред школе
Седе они
што се воле

Ал' пар један
брзи смели
На дрвету
срећу дели

Само још
да орах роди
Што ће лъбав
да се води

Тада ће све
вишё мање
Бити спремно
за венчање

ПЛАНИНЕ НА ПУТУ ТРАЖЕ ЗИМУ ЉУТУ

Јадале се две планине
У ноћима зимским дугим
Нема снега да нам сине
Од тога ћу да полујим

Место да се стазе беле
Место да нас стазе красе
Ми смо ко две бабе селе
Па не знамо просто за се

Нема снега већ две зиме
Скијаши су дигли руке
Чему онда и планине
О какве ли силне бруке

Пакују се две планине
На знање се свима даје
Одлазимо у висине
Рецимо на Хималаје

ДРВО БОРАЦ ЗА СЛОБОДУ

Крај шумарка стоји дрво
 У цветању увек право
 Необичан чудан малко
 Тај дрвени тврдоглавко

Браћо моја дрветани
 Дођоше нам задњи дани
 Ено тамо дровсече
 Иде к' нама да нас сече

Ја сам дрво живо здраво
 Стојим као стрела право
 Нећу да ме неко сече
 То прозбори па утече

Шмуглну дрво лево десно
 На корењу трчи бесно
 Уз планину горе хита
 Дрвендека незасита

Па на врху те планине
Посади се од милине
А кржљавом жбуну рече
Проклете су дровсече

Није да си ти мој ниво
Ал' си барем нешто живо
Нас двоје смо истог рода
Знамо шта је то слобода

У СРЕД СРЕДЕ

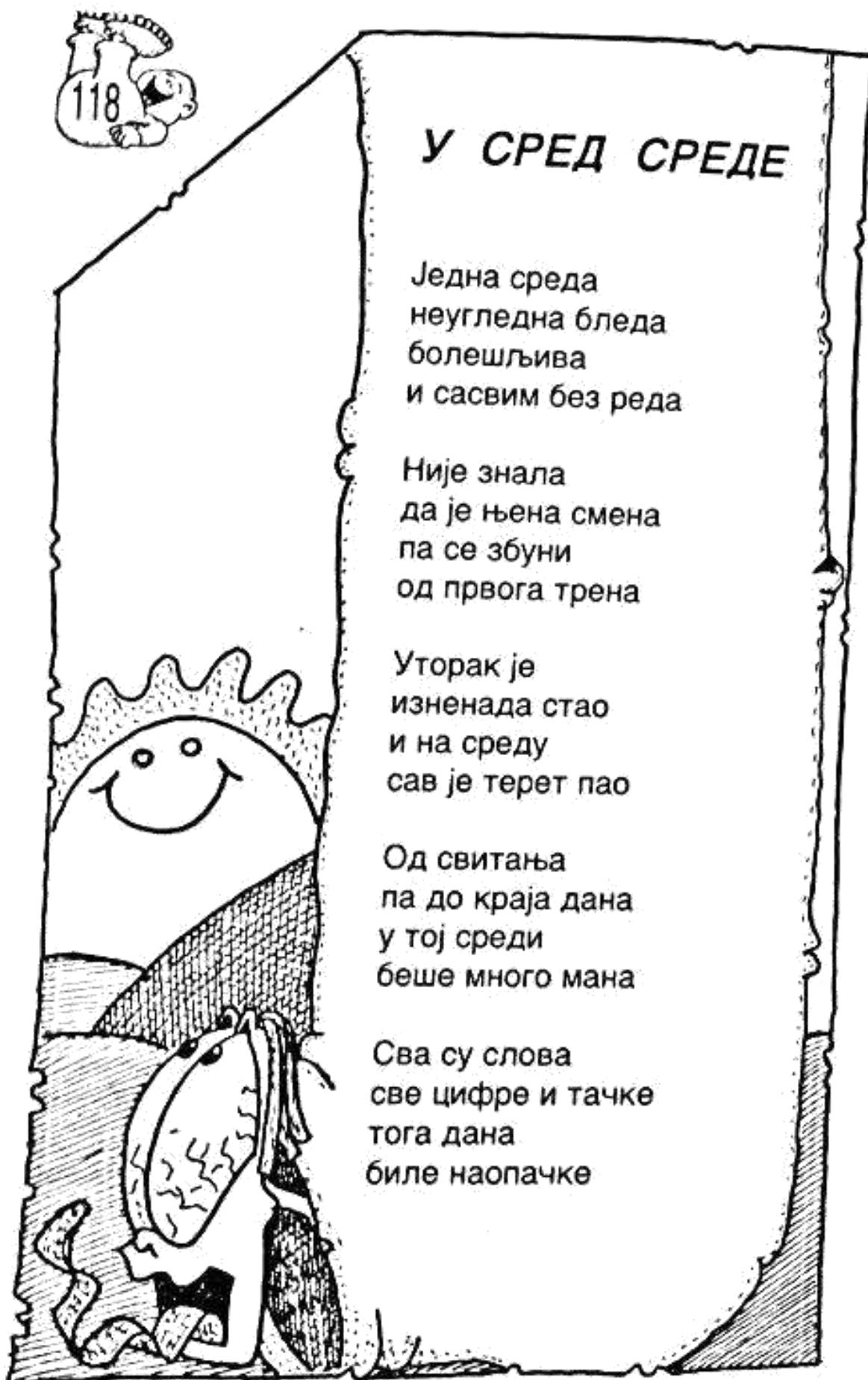
Једна среда
неугледна бледа
болешљива
и сасвим без реда

Није знала
да је њена смена
па се збуни
од првога трена

Уторак је
изненада стао
и на среду
сав је терет пао

Од свитања
па до краја дана
у тој среди
беше много мана

Сва су слова
све цифре и тачке
тога дана
били наопачке

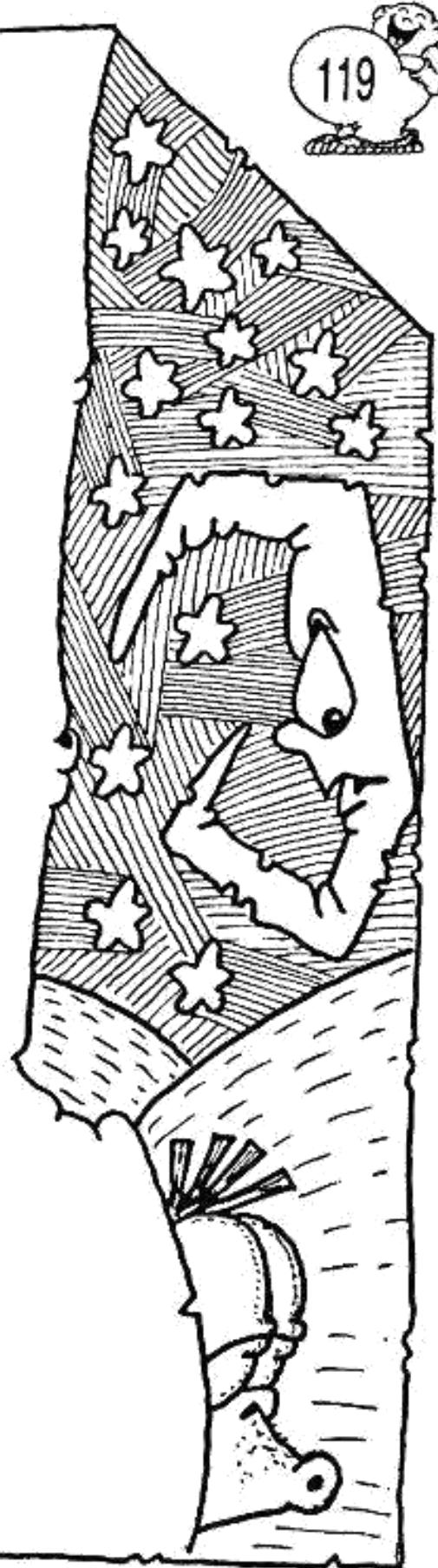

Све што мрда
напросто је стало
нико није
радио ни мало

Све у свему
истина је гола
та је среда
била збрда здола

Није могла
среда да се среди
схватила је
да ништа не вреди

Тако дође
и задњи тренутак
замени је
живахни четвртак

НАОКОЛО СВЕ ЈЕ ГОЛО

Кад би бильке могле да се виде
 Кад би бильке могле да се стиде
 Морале би под хитно да плате
 Да не расту голе голцијате

Животиње кад би знале знање
 Да се голе шетају кроз грање
 Чиниле би што могу и знаду
 Да прекину гологузијаду

Шта би рекле оне рибе драге
 Кад би знале да су сасвим наге
 Мутиле би и пениле воду
 Да сакрију ову срамну моду

У природи да чудна ли чуда
 Голотиња присутна је свуда
 Само не зnam и јасно ми није
 Шта то човек непрестано крије

Горан Радошевић Радош

песник, прозни и позоришни писац за децу
живи и ради у Београду...

објављивао у бројним часописима а
сарађивао у тв емисијама
учествовао у разним
мултимедијалним пројектима
и, уопште узеши,
чинио разне друге лудорије...
али, са превасходним задатком
да се деци убудуће

уместо претње, казне и греха
поклони добра порција смеха

Фотографија из ранијег периода.
Снимљена у тренутку када аутор
још није показао своје право лице.

Аутор уједно користи ову прилику
да се извини:

свим мачковима по белом свету
којима је храброст побегла у пету
и који су били на страшним мукама
кад се **Циновски миш** (1999/издање Калеком)
појавио у дечијим рукама

Зато аутор моли мачке да не беру бригу
јер циновски миш никада не напушта књигу

Садашњи изглед
Ово није карикатура дотичног
већ се дотични претворио
у карикатуру од човека.

